

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 272

Comissió d'Esports

Sessió 8, dilluns 30 de juny de 2025

Presidència de l'I. Sr. Lluís Mijoler Martínez

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Sol·licitud de compareixença de Ramon Cirera, president del Vic Hoquei Club, perquè informi sobre els aspectes clau, els desafiaments i les necessitats del club (retirada)	4
356-00548/15	
Sol·licituds de compareixences	5
356-00756/15, 356-00757/15, 356-00758/15, 356-00770/15 i 356-00772/15	
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Esports sobre l'organització del partit de la selecció espanyola a Catalunya	5
354-00112/15	
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Esports sobre els plans d'acció del departament	5
354-00136/15	
Proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins a petits municipis (posposada)	5
250-00294/15	
Compareixença del director de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà	6
357-00429/15	
Compareixença del director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà	17
357-00430/15	
Compareixença d'una representació de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya per a explicar la prioritat de l'entitat i la situació de l'esport federat	27
357-00431/15	
Proposta de resolució sobre la consolidació i la reactivació de la Taula de l'Esport i l'Activitat Física	42
250-00325/15	
Proposta de resolució sobre les subvencions esportives	45
250-00363/15	

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 8 de la CE

La sessió de la Comissió d'Esports (CE) s'obre a les tres de la tarda i cinc minuts. Presideix Lluís Mijoler Martínez, acompanyat del vicepresident, Manuel Reyes López, i de la secretària, Mónica Ríos García. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Mario García Gómez, Ivana Martínez Valverde, Guillem Mateo Sellas, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Agustí Colominas i Companys, Francesc de Dalmaes i Thió, Anna Erra i Solà, Montse Ortiz i Martí i Ignasi Prat i Sarri, pel G. P. de Junts; Jordi Albert i Caballero, Joan Ignasi Elena Garcia i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pau Ferran Navarro, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya, i Alberto Tarradas Paneque, pel G. P. de VOX en Catalunya.

Assisteixen a aquesta sessió el director de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya (INEFC), Eduard Inglés Yuba; el director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès, Ramon Terrassa i Cusí, i el president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC), Gerard Esteva Viladecans.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença de Ramon Cirera, president del Vic Hoquei Club, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre els aspectes clau, els desafiaments i les necessitats del club (tram. 356-00548/15). Ester Capella i Farré, juntament amb dos altres diputats del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Parkinson Terres de Lleida davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre la pràctica del tennis de taula per a millorar la qualitat de vida de les persones amb Parkinson (tram. 356-00756/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació del Club Tennis Taula Les Borges Blanques davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre la pràctica del tennis de taula per a millorar la qualitat de vida de les persones amb Parkinson (tram. 356-00757/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'Helena Fernández Lago, doctora de la Universitat de Lleida, davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre la pràctica del tennis de taula per a millorar la qualitat de vida de les persones amb Parkinson (tram. 356-00758/15). Montse Ortiz i Martí, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Catalana de Voleibol davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre l'estat d'aquest esport i les demandes de la federació (tram. 356-00770/15). Pau Ferran Navarro, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació Catalana d'Esports d'Hivern davant la Comissió d'Esports perquè informi sobre la situació dels esports d'hivern (tram. 356-00772/15). Pau Ferran Navarro, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Esports amb el conseller d'Esports sobre l'organització del partit de la selecció espanyola a Catalunya (tram. 354-00112/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

8. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Esports amb el conseller d'Esports sobre els plans d'acció del departament (tram. 354-00136/15). Joan Garriga Domènech, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

9. Compareixença del director de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya davant la Comissió d'Esports per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà (tram. 357-00429/15).

10. Compareixença del director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès davant la Comissió d'Esports per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà (tram. 357-00430/15).

11. Proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins a petits municipis (tram. 250-00294/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 154, 97; esmenes: BOPC 183, 24).

12. Proposta de resolució sobre la consolidació i la reactivació de la Taula de l'Esport i l'Activitat Física (tram. 250-00325/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 166, 39; esmenes: BOPC 228, 18).

13. Proposta de resolució sobre les subvencions esportives (tram. 250-00363/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació (text presentat: BOPC 178, 62).

El president

Bon dia. (*Rialles i Remor de veus.*) He vingut corrents, he vingut corrents. A Esports s'ha de venir corrents.

Bé, bona tarda. Benvingudes (*veus de fons*) –avui fa molta calor– totes i tots, i disculpeu que he pujat una mica tard.

Bé, primer de tot, si els grups tenen alguna substitució... Sí, per part de Junts...

Montse Ortiz i Martí

El diputat Agustí Colomines substituirà el diputat Isaac Padrós.

El president

Molt bé. Esquerra Republicana?

Marta Vilalta i Torres

Sí, el diputat Joan Ignasi Elena substituirà el diputat Jordi Viñas.
Gràcies.

El president

Doncs passem als punts de l'ordre del dia. Tenim, en primer lloc, les sol·licituds de compareixença. No sé si teniu alguna qüestió pel que fa a votar-les en bloc. (*Pausa.*) Si no hi ha... (*José Ignacio Aparicio Ciria demana per parlar*) Sí?

José Ignacio Aparicio Ciria

A nosaltres ens agradaria votar el punt 7 de forma diferenciada.

Marta Vilalta i Torres

President, nosaltres retirariem el punt número 1. Ja hem registrat un escrit amb el procediment que s'ha de fer, però retirariem aquesta sol·licitud de compareixença i, per tant, ja no cal votar-la.

El president

La retirem, entenc, eh? No la deixem sobre la taula, sinó que la retirem.

Sol·licitud de compareixença de Ramon Cirera, president del Vic Hoquei Club, perquè informi sobre els aspectes clau, els desafiaments i les necessitats del club (retirada)

356-00548/15

Per tant, retirat el punt 1.

Sol·licituds de compareixences

356-00756/15, 356-00757/15, 356-00758/15, 356-00770/15 i 356-00772/15

Passaríem a votar del punt 2 al 6; tots ells en bloc, si us sembla.

Vots a favor de les compareixences?

Doncs, per unanimitat dels compareixents, queden aprovades.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Esports sobre l'organització del partit de la selecció espanyola a Catalunya

354-00112/15

El punt 7 és la sol·licitud de sessió informativa del conseller d'Esports sobre l'organització del partit de la selecció espanyola a Catalunya.

Vots a favor d'aquesta proposta?

Junts, Partit Popular i VOX.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana i Comuns.

Per tant, queda: 7 en contra, 9 a favor i abstencions no n'hi havien. Han votat tots a favor. Per tant, si passa per... (*Veus de fons.*) Ah, no, no, són 9 en contra, eh? 7 vots a favor i 9 en contra.

No s'aprova aquest punt.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Esports sobre els plans d'acció del departament

354-00136/15

El següent, el 8, és la compareixença, també, del conseller d'Esports, en aquest cas, sobre els plans d'acció del departament.

Vots a favor d'aquesta proposta?

VOX i Partit Popular.

Vots en contra?

La resta de grups.

No hi ha cap abstenció.

Tampoc s'aprovaria aquesta compareixença.

I ara votarem –queden compareixences– la 9 i la 10. D'acord? (*Veus de fons.*) Això..., exacte, aquestes ja són les compareixences.

Proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins a petits municipis (posposada)

250-00294/15

Sí que tenim... (*Veus de fons.*) Fem una alteració de l'ordre del dia i es retirava, entenc, un punt per part de Junts. Es retira o es deixa sobre la taula? (*Veus de fons.*) Es posposa el punt de la proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors femenins. El punt número 11 es retira de l'ordre del dia, queda per a una altra compareixença... (*Veus de fons.*) Ho hem de sotmetre a votació. Sí? (*Veus de fons.*) Com que és una alteració de l'ordre del dia, ho hem de sotmetre a votació.

Vots a favor del punt número 11? De posposar el número 11? Vots a favor?

Per unanimitat.

Podríes dir que no... (*Veus de fons.*) Tècnicament... (*Veus de fons.*) Sí, i amb l'alteració de l'ordre del dia també... Com havíem parlat amb els portaveus, fariem la compareixença del president de la UFEC, perquè no podia comparèixer el dia que

estava assenyalat, i havíem cregut convenient que comparegués avui mateix i, per tant, hauríem d'alterar també l'ordre del dia en aquest sentit.

Vots a favor d'aquesta alteració de l'ordre del dia?

Doncs, també, per unanimitat dels presents.

Compareixença del director de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà

357-00429/15

Molt bé. Llavors, comencem amb la primera de les compareixences, que és la del director de l'Institut Nacional d'Educació Física. D'acord? Vaig a buscar-lo.

Suspenc per breus instants.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i nou minuts i es reprèn a un quart de quatre i tres minuts.

El president

Molt bé, doncs ara sí, resolts els problemes tècnics, tindreu un temps de quinze minuts. Després... Ha tornat a marxar? (*Remor de veus.*) No, ara ve. I després els grups tindreu tres minuts per fer les preguntes i qüestions que considereu i, després, un altre torn de deu minuts més.

Teniu la paraula.

Eduard Inglés Yuba (director de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya)

Ara sí. Moltes gràcies. Molt bona tarda. En primer lloc, agrair, sincerament, l'oportunitat de comparèixer avui davant d'aquesta comissió, és un honor i un privilegi, tant personal com institucional, representant l'INEFC.

En primer lloc, esmentar que la recent creació del Departament d'Esports és una fita històrica per al país, com segur que totes i tots consideren, i des de l'INEFC la vivim com una gran oportunitat; una oportunitat i un punt d'inflexió per revisar, optimitzar i relançar el nostre model i el nostre paper al sistema esportiu català.

(*L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.*)

Per això, avui, volem compartir amb vostès una breu presentació del que som, el que fem i una pinzellada de les accions de futur de l'INEFC en els propers anys.

Permetin-me iniciar aquesta presentació amb un breu vídeo –per això els problemes tècnics inicials perquè sonés el vídeo, que té més èpica– que vam crear amb motiu del canvi de marca i imatge corporativa, i que pensem que recull la nostra essència i l'essència del camí que ja ha recorregut l'INEFC, que aquest curs vinent farà cinquanta anys.

(*Es projecta un vídeo. Pausa.*)

Ara sí. Ha sortit tot perfecte, tècnicament. Ja no hi ha més vídeos, no pateixin.

Bé, com han pogut veure, tots els valors que han constituït l'INEFC ens converteixen en el que simbòlicament entenem com la «universitat de l'esport», la font de coneixement científic de la conselleria d'Esports i, per tant, evidentment, de tot el teixit esportiu català.

Dividiré la meua intervenció en aquestes tres parts: en primer lloc, la resposta al qui som, per explicar una descripció general de la raó de ser i l'objectiu general de la nostra institució, la nostra missió i funcions principals; en segon lloc, la resposta al que fem, una descripció bàsica de la nostra activitat a partir d'un recull de dades principals, i, en tercer lloc, un plantejament estratègic, amb les prioritats per a aquest període i algunes accions destacades de futur.

Comencem, doncs, per qui som. L'INEFC és un organisme autònom adscrit al Departament d'Esports, nascut el 1975 com a institut de formació i convertit en organisme autònom per llei, l'any 1984.

Les funcions de l'INEFC es defineixen en aquesta llei i es poden resumir en tres pilars fonamentals, que són els que veuen en pantalla: generar coneixement a través de la recerca; compartir-lo amb la formació universitària de professionals de qualitat, i transferir-lo per contribuir a la transformació social a través de l'esport i l'activitat física. D'aquesta manera, la missió de l'INEFC és orientar aquestes funcions als màxims nivells d'excel·lència, oferint qualitat en cadascuna de les nostres accions.

L'INEFC disposa de tres campus: el centre de Barcelona, creat el curs 75-76 –per tant, com els deia a l'inici, que complirà cinquanta anys el proper curs–; el de Lleida, inaugurat el curs 82-83, i el de Pirineus, creat l'any 2021, i que aquest curs ha viscut la primera graduació de la primera promoció de grau. Acadèmicament, el centre de Barcelona està adscrit a la Universitat de Barcelona i el de Lleida i el de Pirineus, adscrits a la Universitat de Lleida.

Passem ara a la segona part, a què fem, amb les activitats principals dividides, a aquesta part de la presentació, en els tres pilars que els comentava com a funcions principals.

Pel que fa a la formació universitària, s'ofereixen titulacions especialitzades en activitat física i esports en tots els nivells. En primer lloc, el Grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport. Aquest grau ofereix formació holística sobre activitat física i l'esport; per tant, en tots els àmbits: rendiment esportiu, educació física, gestió esportiva, activitat física i salut, medi natural, lleure i turisme esportiu. I a l'INEFC Pirineus, a més, a aquest grau en CAFE s'ofereix especialitat en activitats de muntanya, neu i riu.

Al centre de Lleida, a través de la Universitat de Lleida, oferim també dues dobles titulacions, CAFE en educació primària i CAFE en fisioteràpia. Els centres de l'INEFC ofereixen també titulacions de màster universitari, nou màsters universitaris, que permeten, per tant, l'accés al doctorat, que també oferim a cadascun dels centres, a Barcelona i Lleida, juntament amb les universitats respectives. I sis màsters de titulació pròpia, en col·laboració amb altres entitats.

Complementàriament, també, a través de l'Escola Catalana de l'Esport, del Departament d'Esports, disposem, respectivament, als centres de Barcelona i Lleida, de les escoles de formació de tècnics de Montjuïc, a Barcelona, i de la Caparrella, a Lleida, i això ens permet oferir també formació paral·lela, durant el grau universitari, en formació de tècnics esportius, exclusiva per al nostre alumnat.

A més, el darrer curs, vam crear el centre de formació en línia, que anomenem INEFC Hub, juntament amb la Universitat de Barcelona i l'Institut de Formació Contínua IL3, a l'INEFC Hub, on hem desenvolupat les primeres edicions dels màsters en tecnologia de l'esport i en sistemes complexos, i estem en procés de dissenyar noves formacions.

Si ens fixem en les dades d'aquesta primera part, la formació, veiem..., amb les dades del curs 24-25, que ja tanquem, podem fer-nos una idea de l'activitat de l'INEFC amb relació a la formació universitària: un total de més de 1.800 alumnes, 1.300 de grau, 200 de dobles graus, 140 de màsters i 120 de doctorat; una taxa de demanda de 10,7 sol·licituds per a cadascuna de les nostres places disponibles al grau en CAFE, amb un creixement del trenta per cent en els últims quatre anys en aquesta demanda, i les notes de tall més altes de Catalunya per al grau en CAFE i els dobles graus en Educació Primària i Fisioteràpia.

Al segon pilar, com els he esmentat, la recerca, els centres de l'INEFC disposen de personal docent i investigador expert en els diversos àmbits de les ciències de l'activitat física i l'esport, juntament amb investigadors d'altres centres i universitats.

L'INEFC disposa de cinc grups de recerca propis i dos més participats, reconeguts per l'AGAUR, amb les línies de recerca principals de cadascun d'aquests grups.

Si ens fixem en les dades del darrer curs, com veuen en pantalla, podem veure una elevada producció científica dels grups de recerca: més de noranta articles científics, que hem doblat la xifra en els últims cinc anys; més de cent cinquanta participacions a congressos; o el lideratge i participació en nou projectes internacionals i sis projectes estatals, quinze en total, augmentant en un quaranta-dos per cent aquesta dada en els últims cinc anys. I en àmbits tan diversos com la governança esportiva, la sostenibilitat en la gestió d'esdeveniments, la inclusió i diversitat en l'esport o el canvi climàtic en estacions de muntanya, entre d'altres.

A més, l'aposta i aportació de recursos propis per a la promoció de la recerca, que evidenciem en dinou ajuts predoctorals, entre d'altres.

Cal destacar també, com veuen al centre d'aquesta diapositiva, la captació de finançament extern a través de presentar-nos a convocatòries competitives, arribant fins a 1.700.000 euros, havent augmentat aquesta xifra en un trenta-sis per cent en els últims cinc anys.

I el tercer pilar, la transferència. Hi destaquem algun dels projectes principals que s'estan desenvolupant en els darrers anys. Per una banda, el projecte INEFC Publicacions, on s'editen els quatre números anuals de la revista científica *Apunts educació física i esports*. I es produeix des de fa tres anys la col·lecció de llibres didàctics divulgatius «Motriu Actual».

D'altra banda, a l'Observatori Català de l'Esport, que és un projecte que recull les dades de l'esport català, desenvolupant, a més a més, per nodrir-lo, estudis periòdicament, actualment disposem d'un total de 178 indicadors, on el 92,2 per cent estan actualitzats.

Seguint amb la transferència, una prova evident també de la connexió de l'INEFC amb el teixit esportiu català és que s'han establert un total de cent nou convenis l'any 2024.

Un altre projecte és l'INEFC Social, que s'ocupa de coordinar totes les accions de contacte amb la societat, tant a nivell local com internacional, des de, entre d'altres, la coordinació de les comissions d'igualtat dels tres centres fins al programa de cooperació internacional que vam engegar el curs passat.

El projecte INEFC Emprèn consisteix en un programa d'incubació i mentoria per al desenvolupament d'idees emprenedores de l'alumnat. Actualment, hi tenim desenvolupant-se vuit projectes, dos dels quals ja s'han materialitzat en una realitat empresarial.

I passem a la tercera part de la presentació, el plantejament estratègic, que està, evidentment, alineat amb les prioritats i línies estratègiques del departament, la conselleria d'Esports.

L'INEFC disposa del pla estratègic Camina INEFC 2025-2028, que és la continuïtat del pla estratègic Camina INEFC 2021-2024, que es van aprovar, tant un com l'altre, després d'un procés participatiu amb tota la seva comunitat –per tant, alumnat, personal d'administració i serveis i professorat–, i que va resultar en sis eixos principals, que han tingut continuïtat d'un pla estratègic a l'altre. I un primer eix, que és l'eix zero, que és aquest Horitzó, que és, precisament, el que ens ajuda a fer el seguiment i el manteniment d'aquest pla estratègic.

Per tant, els sis eixos en els que consisteix el pla estratègic són: la governança, les persones, la política acadèmica, la política científica, la xarxa i la sostenibilitat.

Basant-me en aquests sis eixos, esmentaré algunes de les prioritats en les que es basa aquest pla estratègic i, per tant, el plantejament estratègic de l'INEFC en el període 25-28.

Pel que fa a la governança, hem aprovat un nou manual de qualitat global de l'INEFC, que és el sistema que regeix totes les institucions universitàries, i que defineix el funcionament comú als tres centres, que fins ara hi havia un manual de quali-

tat per a cada centre, amb l'objectiu d'assolir a mitjà termini l'acreditació institucional per part de l'Agència de Qualitat Universitària. El repte en aquest període, doncs, és desplegar aquest manual de qualitat als tres centres i aplicar-lo a tots els nivells.

Pel que fa al segon eix, de persones, entre d'altres coses, hem creat el projecte INEFC Alumni, amb l'objectiu d'agrupar l'exalumnat i la comunitat de l'INEFC, emmirallant-nos en els models d'aquest tipus de fórmules de les universitats.

Pel que fa a la política acadèmica, estem ara en ple procés participatiu de desenvolupament dels plans directors dels tres centres –és a dir, el desglossament i l'evolució d'aquest pla estratègic Camina INEFC a cadascun dels tres centres–, amb l'objectiu que també sigui un pla 26-28, pel que fa a aquesta legislatura. I, a més a més, s'ha dut a terme un procés de reflexió per a la modificació dels plans d'estudis dels graus en CAFE dels tres centres, amb l'objectiu, evidentment, de millorar-los i, sobretot, d'orientar-los cap a una major especialització. I la implantació serà a partir del curs 26-27, a Lleida i Pirineus, 27-28, a Barcelona.

Al quart eix, de política científica, una de les prioritats és contribuir de forma activa en tot el possible i, evidentment, sota el lideratge de la conselleria d'Esports, de la creació del CREC, el Centre de Recerca de l'Esport de Catalunya, evidentment també en col·laboració amb el Departament de Recerca i Universitats, amb l'objectiu d'aglutinar i centralitzar tota la recerca en l'àmbit esportiu a Catalunya.

Pel que fa al cinquè eix, la xarxa, ens proposem en aquest període seguir sent un agent facilitador de dades científiques per a tot el que la conselleria requereixi i, en conseqüència, ser la universitat de l'esport de tot el teixit esportiu català. Per tant, generar la ciència i les dades que tot el teixit requereixi.

Pel que fa al sisè eix, la sostenibilitat, entre d'altres coses ens proposem de continuar amb el pla d'ambientalització dels centres, augmentant encara més l'eficiència energètica i l'autoconsum dels dos edificis i, a més a més, incloent-ho en la construcció i posada en marxa del nou edifici d'INEFC Pirineus.

A més, exposaré algunes altres accions que estan previstes per dur a terme entre el que queda d'any 2025 i el 2026, dividides en dos grans blocs: el desenvolupament de projectes i la millora d'infraestructures dels centres.

Pel que fa a projectes, tenim actiu des de 2024 i fins a 2027 un conveni de col·laboració empresarial entre Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya i l'INEFC per impulsar recerca en l'àmbit de muntanya, amb la idea que els projectes de recerca que generem en base a aquest conveni es reverteixin directament sobre la sostenibilitat del territori de muntanya.

Estem liderant, juntament, evidentment, i sota el paraigua del Departament d'Esports i des del projecte Observatori Català de l'Esport, dos estudis, que finalitzaran aquest any 2025: l'estudi sobre ajuntaments i esport a Catalunya i l'estudi sobre activitat física en persones amb discapacitat a Catalunya. Data d'entrega el mes d'octubre; per tant, ja podrem disposar de les dades aquest any.

D'altra banda, per encàrrec del Departament d'Interior i Seguretat Pública, estem duent a terme l'estudi per a la millora de les condicions físiques dels bombers i bombers del Cos de Bombers.

Aquest any iniciarà, amb la idea que finalitzi l'any 2026, la creació del Centre for Neuromechanical Analysis of Human Movement. Això és un centre que té l'objectiu de recopilar dades de forma simultània de característiques biomecàniques, accions musculars i activitat neuronal i cerebral, tot en un mateix centre. Això es tracta d'una inversió finançada al cinquanta per cent pel Ministerio de Ciencia, Innovación y Universidades, a través de la convocatòria d'adquisició d'equipament científic tècnic.

I, finalment, un estudi sobre activitat física a l'àmbit laboral, que consisteix en l'avaluació de la situació actual de l'oferta pròpia d'activitat física a les petites i mitjanes empreses a Catalunya, que desenvolupem en col·laboració amb Pimec.

I pel que fa a la part d'infraestructures, en primer lloc, l'inici de la construcció del nou edifici d'INEFC Pirineus, amb la idea que comenci aquesta tardor; la crea-

ció d'un nou espai multifuncional als centres de Barcelona i Lleida, orientat a la docència, recerca i innovació en entrenament de la força; la reforma i renovació dels laboratoris al centre de Lleida, i seguir amb la instal·lació de plaques fotovoltaiques a les cobertes dels centres de Barcelona i Lleida.

I amb això, agrair-los la seva atenció i, evidentment, resto a la seva disposició per a qualsevol aclariment, pregunta, dubte que la presentació els hagi pogut suggerir.

I com ja he volgut expressar, doncs, durant la meua intervenció, el missatge principal és que l'INEFC és de totes i tots, al servei del sistema esportiu català per dotar de professionals de qualitat a través de la formació, de dades per prendre decisions a través de la recerca i per acompanyar el Govern, el Departament d'Esports i tot el teixit esportiu a la transformació social a través de l'esport, per mitjà d'aquesta transferència del coneixement general. Som INEFC i som Esportcat.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, sobretot per cenyir-te exactament al temps. I ara comencem pel grup proponent, que és el d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Vilalta i Torres

Molt bé; moltes gràcies, president. En primer lloc, també volem agrair al senyor Inglés la compareixença com a director d'INEFC, per les explicacions que ens ha fet sobre la visió estratègica, sobre qui són i què fan.

De fet, nosaltres compartim aquesta presentació de que l'INEFC és una institució de referència al nostre país; parlava d'aquest cinquantè aniversari de cara al curs vinent, cosa que ho demostra. I també ens ha agradat aquest concepte..., en un moment ho ha descrit com la «universitat de l'esport». Tot just divendres passat, que podríem assistir a un congrés que es feia a la seu de l'INEFC de Barcelona, en una presentació també vostè s'hi va referir com la «casa de l'esport», que és molt clar, no?, descriure-ho d'aquesta manera.

I voldríem començar d'aquesta manera, destacant-ne aquest lideratge, el coneixement que generen –imprescindible per al nostre país–, la formació de professionals que ens ha explicat, i també l'equilibri territorial que representen amb aquests centres, més enllà del de Barcelona, doncs, el de Lleida i el del Pirineu, especialment el del Pirineu, que és el de més recent creació –a falta del nou edifici; després en parlarem–, però que sí que, d'alguna manera, surt del centre –el primer, no?– de referència que va ser Barcelona, i això també ens aproxima, aquest coneixement i aquesta recerca i aquesta investigació, a territori.

Li voldríem dirigir tres preguntes, bàsicament. Una és amb relació al centre de recerca en l'àmbit esportiu; s'hi ha referit ara quan ens explicava el pla estratègic, crec que era l'eix 4.

Però és veritat que, si fem una mica, també, de mirar d'on venim, una de les referències és la Taula de l'Esport, que es va celebrar el 20 de desembre del 2023. A aquella taula, després de mesos de debat i de grups de treball, es van aprovar unes vint mesures aproximadament, entre tots els actors participants, i la primera era impulsar un centre de recerca en l'àmbit esportiu, que s'enllaci i aglutini l'ecosistema acadèmic al voltant de l'esport i l'activitat física, i que permeti també la captació de més recursos i millor col·laboració amb l'ecosistema esportiu català.

Vostè ho ha dit de passada, que forma part del pla estratègic, sí que ens agradaria saber com està aquest tema, si hi ha alguna previsió. Considerem que és una gran oportunitat de país, a banda d'una reivindicació del propi sector, com es va poder veure en aquella taula, i, per tant, si ens pot donar més informació.

En segon lloc, ens ha dibuixat també el nombre d'alumnes que té INEFC, al voltant d'uns 1.800 alumnes. I li voldríem preguntar, si té les dades a disposició, quina ha estat l'evolució de la participació de dones, de noies joves en aquestes formacions, en les diverses tipologies. Segurament, hi ha hagut un increment en els últims anys,

fruit també de l'aposta per la feminització de l'esport, però segueix sent una necessitat no només la feminització de l'esport i impulsar l'esport femení, sinó també impulsar que hi hagi més professionals dones en aquest àmbit.

I, en tercer lloc, també voldríem..., s'hi ha referit al final, pensàvem que no ho faria, però, en tot cas, com està la construcció de l'edifici nou d'INEFC Pirineus? Ha dit que, de cara a la tardor, està com previst. Sabíem que estava per resoldre la licitació. En tot cas, aquesta és una aposta de l'anterior Govern que ha seguit ara l'actual Govern i, evidentment, l'Ajuntament de la Seu i la Diputació de Lleida. Entenem també que és una qüestió cabdal per al país.

I també si ens pot aclarir com estan aquests nous espais de Lleida, si hi ha calendari, doncs, per poder-se fer les obres.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara fem tot el torn i després contesteu.

Ara és el torn de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair-li la seva presència aquí en seu parlamentària, i justament avui que, d'aquí una estona, a l'INEFC també es constitueix aquesta Taula de l'Esport, que segurament també li hauria agradat ser-hi, però a vegades les dates són complicades.

Dit això, jo..., per no repetir-me, eh? Evidentment, estem molt contents de la seva presència, la seva explicació ha estat molt clara. Crec que tots ens sumem, no?, que l'INEFC és una molt bona institució i que treballa molt pel sector esportiu.

I, a més a més, una mica, sumar-me a lo que ha dit la meua companya diputada, la senyora Marta Vilalta, que fan una gran feina i, a més a més, que han marxat, no?, de la ciutat, perquè sempre hi ha el focus de la ciutat de Barcelona, i aquest treball que han fet per l'equilibri territorial. I, en aquest sentit, ens agradaria saber quina és la valoració que en fan, d'aquest primer curs de graduació que han tingut a l'INEFC dels Pirineus.

Evidentment, també, com que la meua companya li ha preguntat també pel nou edifici..., i també saber més o menys amb quin calendari treballen, no?, i quines perspectives de futur tenen de cara a aquest nou edifici.

Després, també ens agradaria fer referència al que és el sector esportiu, no? Perquè aquí ens hem reunit amb diverses entitats, federacions, i sé que hi ha una preocupació, que és veritat que nosaltres impulsem i motivem molt la gent perquè faci esport, però després hi ha una mancança, no?, en segons quins sectors, de llicenciats que puguin donar resposta a la gran demanda que hi ha d'activitat física.

I posaré un exemple: l'esport base, no? A l'esport base, que es fa en molts clubs i entitats, costa molt trobar gent llicenciada que pugui desenvolupar aquestes funcions. I, aleshores, jo no sé si des de l'INEFC hi estan treballant, com hi poden estar treballant o com poden ajudar, no?, a cobrir totes aquestes places que a vegades costen molt de cobrir, ja sigui perquè estan poc remunerades o perquè els horaris no són els adequats o... Bé, no ho sé, a veure si des de l'INEFC hi estan treballant o com poden ajudar, no? Perquè al final també és esport i l'esport base crec que és la part més essencial del que és el sector esportiu i l'activitat física.

Un altre punt que ens agradaria preguntar-li és sobre la violència en l'àmbit esportiu. Sabem que, recentment, han impulsat un estudi pioner, amb la Federació de Bàsquet, sobre el comportament a les grades en el bàsquet formatiu. I ens agradaria que ens expliqués una mica quins són els objectius d'aquest programa, com hi estan treballant –i un pas més enllà, eh?, perquè és veritat que la violència a l'esport és present cada dia– i si des de l'INEFC estan impulsant algun programa per detectar o per solucionar, no?, certs comportaments.

I per últim ens agradaria preguntar-li sobre la futura llei de l'esport, que el departament va anunciar que hi estarien treballant i ens agradaria saber quin és el seu paper. Com creuen que s'hauria de desplegar i quines mesures hauria de comportar aquesta nova llei de l'esport?

Una mica de pinzellada, no?, que, com a sector i institució esportiva que són, crec que també és important escoltar-los i donar-los una mica de veu i quines perspectives tenen.

De nou, agrair-li la seva presència aquí i encoratjar-los sobre la feina que fan.
Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. I és el torn del Partit Popular de Catalunya.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Agrair al senyor Eduard Inglés, el director de l'Institut Nacional de l'Educació Física i de l'Esport de Catalunya, la seva compareixença avui en seu parlamentària. I celebrar també que puguem parlar avui del paper clau que juga l'INEFC en la formació i la professionalització del sector esportiu a Catalunya.

Tots compartim que l'INEFC és una institució històrica, de prestigi reconegut, i que ha contribuït de manera decisiva a elevar el nivell dels professionals de l'activitat física i de l'esport, i això és una qüestió indiscutible i que evidentment, doncs, cal reconèixer.

Ara bé, també hem de dir que nosaltres considerem que els successius governs de la Generalitat no sempre han estat a l'alçada del que l'INEFC necessita. I és que de les tres seus que compta la institució, la de Barcelona, la de Lleida i la de Pirineus, considerem que tenen realitats molt diferents, però que, tot i així, hi ha algunes mancances.

En el cas de Lleida, per exemple, creiem que és evident que l'edifici necessita inversions urgents, i que en el cas de Barcelona, doncs, sí que és cert que tenim un equipament que és emblemàtic, que és símbol de l'olimpisme, però que també, poder, demana una actualització per adaptar-se a les noves necessitats docents i tecnològiques. I per això voldria preguntar-li si hi ha previstes algunes inversions, de cara als propers anys, a totes dues seus, tant a la de Lleida com a la de Barcelona. I si també hi ha algun calendari per aplicar tota aquesta modernització a les instal·lacions i en els equipaments tecnològics.

I respecte a la seu dels Pirineus. El conseller va anunciar, com s'ha comentat ja, fa uns mesos, un anunci d'una inversió de 4 milions per fer un nou edifici a la Seu d'Urgell. I voldríem saber en quin estat es troba aquesta construcció, si es tracta només d'un anunci, i si hi ha previsió real de fer-se, tot i la manca de pressupostos.

També ens agradaria esmentar que, en moltes ocasions, ens omplim tots la boca de la importància de l'esport, però a vegades no es prioritza com cal la recerca ni tampoc es dona l'estabilitat al professorat de l'INEFC, i en moltes ocasions ens arriben informacions de que hi ha docents que viuen en situacions de precarietat, amb contractes temporals, situacions incertes. Nosaltres creiem que aquesta és una qüestió indigna d'una institució com l'INEFC, i ens agradaria, també..., si ens poguéssim fer una breu anàlisi sobre l'estat d'aquests professors i en quina situació laboral es troben.

I, simplement, per concloure, nosaltres considerem l'INEFC com una institució cabdal i capital de Catalunya. Creiem que aquesta peça fonamental que és l'INEFC s'ha de veure repercutida en tots els àmbits, i també a l'hora de donar-li recursos i de donar-li les eines suficients, doncs, perquè es pugui dur a terme la seva tasca de la millor manera possible.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara de VOX en Cataluña.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; moltes gràcies, president. I moltes gràcies a vostè també, senyor director, per l'exposició que ens ha fet avui, explicar tot el que és el treball, la feina que està desenvolupant l'INEFC, que ens sembla una feina extraordinària, i des de VOX, aplaudim i reconeixem el seu centre i tota la labor que està fent.

Més o menys, crec que els trets principals ja els han exposat els diputats que han parlat abans que jo, però sí per posar-hi unes dades i per preguntar-li la seva opinió al respecte.

Molts cops parlem aquí que l'esport és salut, però sí que veiem cada cop una població més emmalaltida, sobretot quan parlem de nens; nens entre sis i dotze anys, un dotze per cent d'ells pateixen obesitat. I també entre les edats compreses entre els sis i els dotze anys hi ha un trenta-tres per cent que tenen sobrepès. Són xifres molt altes, em semblen xifres molt altes.

Després sí que veiem, en l'àmbit educatiu, com l'activitat física, l'assignatura d'educació física està perdent l'espai que tenia anteriorment, i a VOX ens sembla que hauria de tenir una mica més d'importància en el currículum escolar. Ens agradaria saber, en aquest sentit, com contribueix l'INEFC a revertir aquesta pèrdua de la presència de l'activitat física en els anys d'educació obligatòria.

I sí que aplaudir, també, que ens ha agradat, com distribueixen en el territori les instal·lacions, els centres de l'INEFC, sobretot a les zones menys poblades, on, habitualment, doncs hi ha menys oportunitats, com és Lleida i, sobretot, la zona del Pirineu. I preguntar-li també quina demanda tenen a la província de Girona i si tenen previst, en algun moment, obrir algun centre allà.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. És el torn ara del Partit Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Senyor director, Eduard Inglés, de l'INEFC. Bé, sou una institució clau en la formació superior en l'àmbit de l'activitat física i de l'esport.

Me'n recordo..., jo havia estudiat al Joanot Martorell quan es va crear. De fet, que estàveu al voltant, déu-n'hi-do com heu crescut i quina evolució heu tingut des de llavors. Teníem el Garbí a un costat i l'INEFC a l'altre.

Bé, l'INEFC no és només, al final, un centre universitari, és també una estructura de Catalunya. Ha estat bressol de generacions de professionals, de mestres d'educació física, entrenadors, tècnics, gestors i investigadors. Molts d'aquests perfils avui treballen en escoles, a clubs, administracions, centres de tecnificació o entitats esportives de tot el territori.

Amb les vostres seus, Barcelona, Lleida i Pirineus, heu sabut consolidar o us esteu consolidant en una xarxa de col·laboració estable amb les federacions, universitats, serveis municipals i institucions del sistema esportiu, i això us ha convertit en un actor principal en la construcció del model esportiu català i un espai estratègic per a la recerca i la transferència del coneixement, per la qual cosa estem contents i orgullosos.

I per això valorem molt positivament que la nova conselleria d'Esports consideri l'INEFC com una de les seves prioritats. No es pot consolidar un sistema esportiu modern, inclús i basat en l'evidència, sense una institució formativa i científica de referència com és l'INEFC.

Ara, també hem de tenir presents doncs que fa temps trebal·leu per unes determinades necessitats concretes: per actualitzar equipaments i infraestructures, per reforçar el personal docent i investigador, per millorar les condicions laborals del professorat associat o guanyar autonomia de gestió, que són demandes compartides amb tota la comunitat acadèmica.

I per això, doncs, tenim dos o tres preguntes; algunes les hem barrejat, perquè, al final, tothom volem saber, aquesta nova seu dels Pirineus, com anirà i quins temps tindrà.

Sí que ens agradaria, també, saber quina valoració feu, a banda del que ja has comentat, sobre estat l'actual de l'institut i de les polítiques públiques amb relació a la formació de la recerca esportiva, i quina relació manteniu amb el nou Departament d'Esports de la Generalitat i com creieu que es pot reforçar d'aquest vincle per garantir un model amb professionals qualificats, recerca aplicada i transferència del coneixement, eh?

Moltíssimes gràcies per la vostra compareixença i per tota la feina que feu, evidentment, durant el dia a dia.

Gràcies.

El president

Gràcies. Doncs ara disposeu de deu minuts per contestar.

Eduard Inglés Yuba (director de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya)

Bé; moltes gràcies, en primer lloc, per totes les mencions i agraïments a la feina, reconeixement a la història i a la feina dels professionals que han estat abans que jo i que nosaltres, no?, fent aquesta feina. Per tant, aprofito també el moment per agrair-los tot el camí. Per això, precisament, el pla estratègic es diu, des de que ens hi vam posar amb aquest equip directiu, Camina INEFC, no?, per reconèixer tot el que ja s'ha recorregut i entendre que res s'acaba i tot continua. Per tant, d'entrada, moltíssimes gràcies per aquest reconeixement, que, evidentment, comparteixo i faig extensiu a tots els que hi treballen ara i als que hi han treballat fins ara.

Com que moltes de les preguntes han anat coincidint, intento captar les preferències de resposta, tot i que intentaré respondre-ho tot. He captat que tots i totes tenien l'interès de que desenvolupés una miqueta més el calendari de la construcció de l'edifici d'INEFC Pirineus i, evidentment, em dispenso a fer-ho.

D'entrada, agrair que totes les persones que han estat al capdavant des de que vam posar aquest projecte sobre les diferents taules ho hagin volgut tirar endavant amb il·lusió, no? Crec que ha sigut un projecte de país i que tothom ho ha compartit i s'hi ha alineat. I amb l'impuls final, no?, sobretot pel finançament, que sí que va ser un anunci, però és un anunci que s'ha materialitzat en què la licitació s'ha pogut tirar endavant i que està a l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, que és qui l'ha tirada endavant, en procés final d'adjudicació, amb idea que s'adjudiqui a finals d'agost, si no hi ha recursos entre tots els passos que una licitació segueix. I, per tant, això implicaria –ho reitero, si no hi ha recursos, que aquí això és, evidentment, incontrolable– que les obres poguessin començar entre setembre i octubre.

I el projecte, que això, evidentment, és públic, recollia ja dotze mesos de construcció i, per tant, aquesta és la previsió, no?, que des de que es comenci trigui, com a mínim, divuit mesos..., perdó, no sé si he dit dotze, són divuit mesos el que deia el projecte, i, per tant, que estigui disponible per al curs 27-28.

Lligat també amb l'INEFC Pirineus i, sobretot, per l'esment que han fet també sobre l'equilibri territorial, que ho han valorat molt positivament, totalment d'acord i, a més, era, precisament, el que va generar aquesta idea, no? L'INEFC Pirineus neix d'aquesta voluntat d'equilibrar territorialment la formació de professionals en l'àmbit de l'activitat física i l'esport i, sobretot, d'evitar el despoblament, pel fet d'haver-se'n d'anar a estudiar a un altre lloc, de la població del Pirineu. I crec que sí que ho estem aconseguint.

I ho lligo també amb la pregunta de la demanda, però començant per què passa allà a Pirineus. Els he esmentat que teníem un 10,7 de demanda de sol·licituds per a cadascuna de les places disponibles. A la Seu d'Urgell portem només quatre anys i ja el primer any, i s'ha sostingut durant els quatre anys d'oferta, ha estat de set per

cada plaça ofertada. Per tant, estem entre 400 i 550 sol·licituds cadascun dels quatre anys que ja hem ofertat el grau en CAFE per les quaranta places amb les que hem començat, no? Per tant, realment ha tingut una gran acollida.

I ara, que hem pogut veure ja la graduació de la primera promoció, realment són professionals especialitzats i de qualitat que podran quedar-se al territori perquè ja hi estan treballant, no? Per tant, diríem que un dels molts objectius que ens plantejàvem en aquest projecte s'està assolint.

Segueixo amb el centre de recerca. I també em comentaven, no?, el paper de l'INEFC pel que fa a la recerca a Catalunya. Efectivament, la creació del centre de recerca va ser una de les mesures de la Taula de l'Esport, que, a més a més, avui, com que es torna a constituir a l'INEFC i en col·laboració absoluta amb el departament, doncs ho tenim com una prioritat de legislatura i estem en el procés d'acabar de trobar la fórmula jurídica per crear-lo, no?, al final, saber quina estructura ha de tenir.

Però l'objectiu és clar i és el que els comentava molt concisament en la intervenció, no? Al final, és aglutinar la recerca que fem en activitat física i esport a Catalunya sota una mateixa marca i sota una mateixa estructura per tal de guanyar posicionament i també de permetre'ns arribar a convocatòries que, pel fet de ser un organisme autònom com l'INEFC, doncs, a vegades ens trobem la porta tancada, i, a més a més, de permetre'ns també una sinergia, encara més, amb els germans del departament, diríem, com poden ser el CAR, Consell Català de l'Esport i amb altres instituts de recerca, facultats, que també hi treballen, com us dic, sota una mateixa marca.

Pel que fa a la participació femenina i al percentatge de noies a les nostres formacions, venim, de fa cinc anys, un quinze per cent de noies al grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport als centres de Barcelona i Lleida –per tant, en total–, i estem ara, en l'últim nou accés al primer curs als tres centres, sobre un trenta per cent; per tant, podem dir que hem doblat els números.

I estic convençut que és de forma multifactorial, no?, però, entre altres coses, per les iniciatives que hem anat duent a terme tant des de l'INEFC com des de la concepció esportiva del país en general. I, en el nostre cas, també hi va fer un gran favor, en aquest sentit, l'eliminació de les proves físiques d'accés, que al final eren una barrera més, no només per a les noies, sinó per a altres grups poblacionals. I això ha fet augmentar no només el nombre de noies, sinó aquesta taxa de demanda, com han pogut veure també en la intervenció. Estem en un 10.7 sobre..., o sigui, sol·licituds per cadascuna de les places disponibles i, per tant, més demanda, en general, i més demanda i més accés de noies, en particular.

Pel que fa als nous espais que esmentava de Lleida i Barcelona, són prioritat generar aquests espais multifuncionals orientats a l'entrenament de la força, a la docència, innovació i recerca en l'entrenament de la força. El calendari és 2026; per tant, confiant en tenir el pressupost suficient per poder-ho fer i, evidentment, fer tot el procés de licitació corresponent perquè són unes actuacions grosses i que requereixen d'aquest temps, però aquesta és la idea, que el 2026 estiguin actius.

N'he destacat algunes, però l'objectiu..., també, per les intervencions que feien referència a la necessitat d'actualització d'inversió en equipaments. En som plenament conscients, no? El centre de Barcelona és dels Jocs Olímpics i, per tant, té l'edat dels Jocs Olímpics. I, per tant, és un edifici emblemàtic, però tan emblemàtic com gran i amb necessitat de manteniment. S'ha anat fent, però és molt difícil i molt costós. I, evidentment, el departament n'és plenament conscient i n'hem parlat i hi ha el compromís de que passi a Barcelona, que passi a Lleida i, evidentment, s'ha materialitzat el compromís amb la construcció del nou edifici i, per tant, hi comptem i estem totalment alineats amb el departament.

Ens feia també esment, en la intervenció final, de la relació amb el Departament d'Esports. És totalment diària, alineada i, com no pot ser d'altra manera, no?, som ADN Departament d'Esports totalment i estem al servei cent per cent de totes aque-

lles propostes que es plantegin. I no només això, sinó que plantegem les propostes conjuntament. Si el departament compta amb els experts i professionals de qualitat dels que disposa l'INEFC, personal docent i investigador amb experiència i coneixement científic en tots els àmbits de l'activitat física i l'esport. I, per tant, ja estem formant grups de treball per a la perspectiva, no?, per crear què és el que ha de passar. O sigui, comencem amb la generació de dades, amb la prospecció científica de quins programes s'haurien d'implementar, amb l'objectiu de, en base a aquesta ciència, poder fer el següent pas que sigui portar-ho a terme.

I amb això responc també a les dades d'esport, salut, obesitat infantil, etcètera.

Estem també, com els deia, creant grups de treball per repensar cap on hem d'anar i, en aquest cas, es compta, evidentment, amb l'INEFC i amb el professorat expert tant en nutrició com en psicologia, salut mental, etcètera, per generar aquestes polítiques i dissenyar estudis que ens permetin tenir encara més dades que ens ajudin a actuar, no?

I com a exemple d'això, lligant-ho també amb l'abandonament esportiu –també ha sortit en alguna de les intervencions–, vam desenvolupar, dintre de l'Observatori Català de l'Esport, un estudi d'abandonament esportiu en noies adolescents, que també tenim en ment per ampliar-ho pel que fa a la mostra, no? I aquestes dades ja ens permetien veure què passa entre els dotze i els setze anys com per desenvolupar després polítiques per evitar-ho, no? Per tant, el primer pas i el pas en el que l'INEFC intervé és, precisament, generar aquests estudis, generar aquestes dades i oferir l'expertesa de les persones que hi han treballat per tal de dissenyar polítiques.

Pel que fa a la demanda de diferents professionals llicenciats, llicenciades en els diferents àmbits professionals –ens esmentava l'àmbit de l'esport escolar, però ens en podríem anar a qualsevol dels àmbits, no?–, si el grau en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport fa una formació holística, orientada a tots els àmbits –per tant, al rendiment, a l'educació, a la salut a la gestió i al lleure, turisme esportiu– i, per tant, qui acaba aquesta formació, acaba amb suficiència professional com per desenvolupar la seva feina en qualsevol d'aquests àmbits, el següent pas aquí hauria de ser –i també ens hi posem a disposició i som ben conscients que el departament hi està treballant– aquesta llei de l'esport i regulació professional.

Al final és l'escala salarial en cadascun dels casos, les diferents formacions per accedir a cadascun dels àmbits professionals, i ho lligo amb el nostre paper a la nova proposta de llei de l'esport. I de la mateixa manera que ho deia en l'àmbit de la recerca, ja estem participant en un grup de treball, amb un parell de professors experts en dret esportiu que estan acompanyant el departament, com a líders d'un equip de treball, no?, des de l'INEFC i per al departament, evidentment, liderats des del departament..., doncs aquesta nova redacció, recollida de propostes, procés participatiu; per tant, jugant-hi un paper que considerem clau i importantíssim.

I crec que no m'he deixat res.

El president

Doncs moltes gràcies. No sé si hi ha algun diputat que vol fer alguna intervenció o aclariment breu? (*Pausa.*)

Doncs agrair-li al senyor Eduard Inglés, com a director, la seva compareixença d'avui. I, en tot cas, a la seva disposició, aquesta comissió, les vegades que vulgui venir, i de ben segur que el citarem més endavant amb el tràmit de la futura llei de l'esport.

Gràcies.

Eduard Inglés Yuba (director de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya)

Un plaer. Gràcies.

El president

I ara, si us sembla, sense més canvi, com que tenim aquí el senyor Ramon Terrassa, doncs podem... O voleu fer..., un minut? (*Remor de veus.*)

Molt bé, doncs fem un minut de suspensió.

La sessió se suspèn a tres quarts de quatre de la tarda i catorze minuts i es reprèn a les quatre i quatre minuts.

El president

Molt bé.

Compareixença del director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà

357-00430/15

Doncs comencem amb el següent punt de l'ordre del dia, que és aquesta compareixença del director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès, el senyor Ramon Terrassa i Cusí, per a informar sobre les prioritats de govern en el seu àmbit de competències i les polítiques que impulsarà.

Amb el botó, i quan vostè vulgui.

Ramon Terrassa i Cusí (director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès)

Molt bé; doncs, moltes gràcies. Bon dia a tothom. Gràcies per cridar-me a venir a aquesta comissió, en nom de tot l'equip directiu i d'empleades i empleats del centre i de la gent a la que represento.

També ho hem organitzat en tres blocs. Un primer de general, no?, de què és el CAR, història, dependència, missió, funcions, etcètera. Un segon, més de dades del moment actual. I un tercer, de reptes i estratègies.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Comencem pel principi. Aquí hem posat una imatge aèria del Centre d'Alt Rendiment: disset hectàrees. Un centre que es funda l'any 1987, quan se sap que Barcelona serà seu olímpica, un moment en què no hi havia res de similar en tot l'Estat. Després han vingut altres iniciatives que han volgut, doncs, complementar la tasca del CAR a altres llocs.

El CAR, també en aquests moments a l'onada, per dir-ho així, intentem ser part constituent del nou Departament d'Esports. I és una cosa que ens fa molta il·lusió i creiem que és una oportunitat d'inflexió i de revisió de models i de potència, no?, de créixer. I ens considerem una entitat que fa unes polítiques públiques –som un instrument de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i de l'Estat, de les polítiques esportives–, amb unes missions estatutàries, principalment dedicats a l'alt nivell esportiu, però que això implica crear referents –referents per a tota la societat, per a totes les edats, per a tothom– per a la pràctica de l'activitat física, de l'esport. I ens considerem una peça d'un engranatge d'un sistema català i espanyol, configurat per les federacions, els clubs, etcètera, del món de l'esport.

Fem també un paper una mica singular i original, que no me'l vull descuidar, que és que som els responsables per llei de les proves físiques de policies, bombers, bombers, urbans, agents rurals, penitenciaris; és a dir, tot el que implica proves físiques per treballar a l'Administració les fem al CAR.

Pinzellades. Jo em prenc aquesta compareixença d'avui com un partit de dos temps. Avui és el primer; el segon serà el 21 de juliol, que veniu a visitar-nos. Per tant, ja ho complementarem, eh?, però pinzellades bàsiques de finançament. Tenim tres ingressos. El finançament que ens aporten els pressupostos de la Generalitat de

Catalunya a través del departament; els últims, prorrogats del 23: 7 milions d'euros en nombres rodons. També prorrogats, de l'Estat, un segon bloc: 3 milions dels pressupostos generals de l'Estat. I un tercer canal d'ingressos és el que facturem, principalment a l'estranger, a grups d'altres països que venen a fer concentracions i que hem d'anar a buscar; no venen perquè sí, hem d'anar a vendre, per dir-ho així.

El CAR són serveis –és aquesta instal·lació que veuen–, però són les persones que hi treballen, una vuitantena d'empleats, la majoria científics de l'esport. Per tant, les instal·lacions són un servei; però també ho és la residència on viuen part dels esportistes becats de tot l'Estat, on venen també aquestes concentracions d'estrangers; un institut d'educació secundària, que existeix per a donar el batxillerat i la secundària als esportistes que ho requereixin per edat; serveis de salut, amb un CAP, i serveis de ciències aplicades al rendiment.

Importància cabal de l'esport femení des de sempre. Dues dades molt simples. Històricament, aquests trenta i tants anys del CAR, quaranta per cent esportistes dones, seixanta per cent esportistes homes. Resultats, a la inversa: seixanta per cent medalles –d'Europa per amunt, eh?– d'esportistes femenines; quaranta per cent les han obtingut els homes. Per tant, la inversió en l'esport femení és molt interessant; és a dir, dona molt més retorn que en l'esport masculí, a nivell de medalles. I igualment en l'esport paralímpic.

El segon bloc, una mica de balanç amb dades. Ens regim per cicles olímpics. Nosaltres tenim quaranta-set disciplines esportives; això no és estàtic, varia. I, evidentment, tot això es basa en la relació amb les federacions catalanes i espanyoles.

Si agafem dades del moment, allò, fruita de temporada, l'últim que hem tingut realment significatiu són els Jocs de París. Aquí hem tingut onze medalles i dinou diplomes.

La imatge que veuen és els esportistes becats, eh? Destaquen esports d'aigua, d'atletisme, de gimnàstica i de taekwondo. Això, com dic, al llarg de la història va variant, eh?

Però si mirem aquesta foto que ja avançava de medalles, doncs, bé, waterpolo femení, or. Aquí ho barrejo, perquè és com treballem, barrejant olímpics i paralímpics. Doncs moltes medalles en esports d'aigua, tennis en cadira de rodes, etcètera.

És a dir, que, realment, n'estem molt molt molt orgullosos. Els mèrits són d'ells i d'elles i dels seus entrenadors, i nosaltres hi hem ajudat, això ho tenim claríssim, però tinguem present que és, en certa manera, part del sentit de la nostra existència el fet que hi hagi aquestes persones que passen a ser referents i que fan que la gent practiqui aquests esports i d'altres, eh?

I aquí ens hi podríem entretenir, en mirar, històricament, com, amb una base potent de clubs i federacions, és més fàcil aconseguir medalles. Però també hem sigut capaços de fer el contrari: amb bases inexistents aconseguir medalles que han fet que es creï base; per exemple, la «sincro» –per exemple, eh?–, entre d'altres.

Hi ha moltes més coses més enllà dels jocs, eh? És a dir, tenim mundials, europeus..., i la roda no para de girar.

Dintre d'aquest segon bloc de dades, voldria fer avinent també, de la manera més recent, que és un fruit que recollim derivat de la tasca feta els últims anys, eh?, no del 25, sinó del 24, 23, les inversions més destacades, perquè nosaltres si una cosa no podem deixar de fer és innovar. Nosaltres no som un gimnàs, no som un club, allà ve la gent que és o vol ser la millor del món en el seu esport; per tant, li hem de donar uns serveis, una empenta perquè ho acabi sent. I, si més no, intentant-ho. Llavors hem de fer coses que no faci ningú més, perquè si fem el que fa tothom, difícilment aconseguirem que siguin més bons que els altres, no?

A tall també orientatiu, tenim un nou pavelló d'atletisme instrumentat, que és la majoria de les fotos que veuen, que en aquests moments és referent a nivell mundial. Estem tenint..., tots els campions del món dels esports que en diuen concursos, no? –salts de llargada, d'alçada, de perxa, de triple...– estan passant per aquest centre a

nivell de concentració –a banda dels nostres, lògicament–, perquè lo que tenim nosaltres ara aquí concentrat no ho té pràcticament ningú més enlloc, eh?, amb els serveis dels biomecànics i els diferents científics que estan ajudant. I tot concentrat en aquesta instal·lació.

També hem innovat, els últims anys, en temes d'entrenament de la força, en temes de tir olímpic, temes vinculats, evidentment, amb els esports d'aigua, amb instal·lacions d'escalada, que hem tingut durant tot un cicle al campió olímpic... Bé, és que la llista és llarga i no vull avorrir, però sí que vull donar a entendre que és imprescindible tot el que significa la innovació.

També posar en relleu el que ja anava insinuant, que és la importància de la presència d'esportistes d'altres països. És a dir, és un no parar de tenir concentracions..., que poden ser curtes o poden ser llargues, eh?, en tenim de tota mena, però per a nosaltres són molt importants les concentracions de tot el món, per diversos motius, el més evident és uns ingressos, no?, i això són diners que estalviem a l'Administració pública. Però pensin també que el fet de tenir convivint amb els nostres esportistes d'aquí els referents internacionals d'altres països fa que els entrenaments siguin més productius; és a dir –això està molt demostrat–, poder entrenar amb els qui després competiràs et dona una força i una millora en el resultat que no seria possible. A banda de que, com que conviuen, els estàndards de qualitat que ens exigeixen els hem de tenir i els hem de tenir per a tothom, lògicament.

Tercer bloc –i amb això aniria enllestint–, reptes. Bé, ja ho diu aquí, «carrera dual». No sé si és un terme que coneguin o se'n parli gaire en aquesta comissió, però per a nosaltres és, per dir-ho així, l'element més important en el moment actual, el poder tenir un centre que faciliti que tot esportista desenvolupi la carrera dual, entenent carrera dual com el fet d'arribar a ser el millor o la millor en la teva disciplina esportiva, però també ser un excellent professional en allò que faràs després de l'esport, que no t'hauràs de preparar quan estiguis acabant la carrera esportiva; primer, perquè no saps quan l'acabaràs, perquè una lesió et pot enviar cap a casa abans d'hora; però és que, a més a més, al que nosaltres intentem ajudar és a que l'experiència esportiva esdevingui una forma d'incorporar competències professionals.

És a dir el viatjar, competir, entrenar, treballar en equip, refer-te de la derrota, estar sempre pendent del que fan els teus competidors..., és a dir, totes aquestes coses, que són naturals i intrínseques en un esportista d'elit, creiem que és un aprenentatge que després es pot transferir al món de..., on vagis a treballar; que un serà diputat al Parlament, un altre serà empleat de banc, l'altre serà mestre, metge o pintor de parets, és que ens és igual, tothom té la seva vocació i, si no, ja l'ajudarem a trobar-la. I el que fem és acompanyar, mentre fan la feina de desenvolupament esportiu, en la feina del desenvolupament que en diem de «carrera dual» –per tant, acadèmic, professional–, amb múltiples i diversos projectes i programes que no m'entretindré a explicar avui, però que puc desenvolupar després o el dia que ens trobem en el centre.

També som membres fundadors de l'Associació Mundial de Centres d'Alt Rendiment. De fet, la seu d'aquesta associació mundial és a casa nostra, és al CAR de Sant Cugat, i n'ostentem per estatuts la secretaria general. Per tant, tenim un cert lideratge internacional en aquesta associació, que és una associació en la que, per una banda, col·laborem i, per l'altra banda, competim. Col·laborem buscant elements d'interès comú, però també competim captant grups de concentració. D'acord? I això és una cosa que ens manté amb una atenció a nivell internacional.

Un altre repte és tot el relacionat amb la gestió energètica i eficient. Estem, precisament ara, de cap per avall, estem d'obres –ja ho veureu quan es faci la visita. Són unes obres que s'acaben al desembre, implementant els fons Next Generation. Són obres grosses, molestes. En aquests moments no tenim climatització i això és duret per a tothom. I aquí estem, amb l'ànim d'arribar a una gestió energètica i ser una peça més que contribueixi amb un impacte positiu en el nostre entorn. I creiem que això..., hem

de ser exemplars, com un centre públic que som, en aquesta matèria, i ser el més auto-suficients possible, obrir camí, en certa manera.

També vull posar com en relleu i fer notar la importància que té per a nosaltres el fet de que el Comitè Olímpic Internacional, històricament..., i conjuntament amb l'INEFC, és una activitat que estem desenvolupant de manera conjunta, desenvolupem la formació en ciències de l'esport per a entrenadores i entrenadors dels països, diguem-ne, que parlen l'espanyol i el portuguès, i també col·laborem amb els que són de llengua anglesa, que es fan als Estats Units, però que en moments en què hi ha hagut dificultats perquè es fessin allà, nosaltres ens hem ofert i hem col·laborat per participar i fer-los fins i tot aquí.

Són dues edicions anuals d'aquesta formació. Venen gent de tots els països, principalment d'Amèrica i d'Àfrica. I, bé, anem per l'edició quaranta-vuit ja aquest any. Per tant, penseu que tenim moltíssims ambaixadors del CAR, i ambaixadores, que són totes les persones que estan, durant tres mesos, formant-se amb nosaltres en ciències de l'esport i que els tenim vivint una bona temporada aquí a Catalunya i els passem per tot el país, ensenyant-los les principals instal·lacions i recursos. I, vulguis o no, això ens ajuda a que després, quan vas a competicions, vas a jocs olímpics fins i tot, doncs aquesta gent són els entrenadors de tots aquests països i, d'alguna forma, també faciliten que després puguin venir a fer, amb les seves federacions i els seus comitès olímpics, concentracions a casa nostra.

He intentat sintetitzar el que m'ha semblat més rellevant, una mica espantat pel temps destinat, amb la qual cosa encara he acabat abans d'hora i tot. Per tant, moltes gràcies per l'atenció i estic a la vostra disposició.

El president

Doncs moltíssimes gràcies per la intervenció i pel temps. El grup proposant crec que és Esquerra Republicana de Catalunya també... Doncs teniu la paraula en primer lloc, diputat Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, president. Bé, agrair al director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, el Ramon Terrassa, la seva explicació, la seva presència. Crec que ha estat molt..., pel temps que tenia, realment crec que ho ha fet molt bé, perquè ha focalitzat molt cap allò que ens volia transmetre i la veritat és que sortim amb una molt bona fotografia de la feina que s'hi fa i de la importància del CAR. De fet, el CAR segur que no és nou per a cap dels que estem en aquesta comissió, perquè, d'una manera o altra, s'hi ha tingut un contacte, però és cert que és molt positiu que es pugui explicar la feina que es fa.

Li agraiem molt també que ens hagi convidat a poder fer-ne una visita. Ara parlàvem amb el director de l'INEFC de que aquí també ho podríem repetir i, segurament, també serà així, perquè crec que és molt rellevant que nosaltres, els que conformem aquesta comissió, tinguem la informació de primera mà de com es treballa, i la millor manera de fer-ho és assistint directament als centres on vostès estan treballant. Per tant, crec que ha quedat molt ben definit.

Jo li anava a preguntar..., de fet, és una de les preguntes que nosaltres sempre posem damunt de la taula, que és respecte a aquesta planificació, respecte a com anar aprofundint en la feminització de l'esport i de les diferents modalitats esportives. Vostè ja ho ha apuntat –per tant, em donaré també per respost–, amb aquest quaranta per cent i, en canvi, amb una productivitat, a nivell de medalles i d'èxit esportiu, del seixanta per cent, i d'un seixanta respecte al quaranta. Entenc que aquesta és la línia a seguir, un dels objectius a assolir, que és arribar a aquests estàndards de màxima participació de les dones, també, en aquelles modalitats on hi ha una major dificultat d'accés.

D'altra banda, també, vostè ha fet una relació de les vies de finançament. Crec que això també és rellevant. Un finançament per part de la Generalitat de 7 milions

d'euros en el darrer pressupost, de 3 milions per part de l'Estat, i el que ara ens explicava de tots aquells esportistes que venen o d'aquelles federacions que es concentren en aquestes instal·lacions i, per tant, aquesta via de facturació, que també considero que és rellevant i és important, perquè també fomenta aquesta internacionalització.

I l'altre element que també vull destacar, i aquí li voldria fer una pregunta molt més concreta, que és amb relació a l'Institut CAR i també amb aquest objecte de la doble carrera, de la carrera esportiva i de la carrera formativa a nivell professional fora de l'esport, perquè, al final, els anys esportius són els que són i, per tant, la vida és molt més llarga, per sort, i, per tant, necessitem també aquest foment.

Respecte a l'Institut CAR saltava fa poc una notícia, i jo crec que és una bona oportunitat perquè també ho pugui exposar, director, que, de cara al curs 26-27, es volia tancar la divisió de l'institut en formació professional i en els estudis tècnics esportius, que, per tant, enguany, el 25-26, seria el darrer curs on aquesta formació es donaria.

Aleshores, aquí, director, jo li volia preguntar –de fet, vam registrar preguntes com a Esquerra Republicana el passat 4 de juny– si vostè n'estava al cas –perquè hi han informacions contradictòries al departament–, si vostès ho havien sol·licitat al departament, de si ha estat el departament qui ha actuat de forma unilateral i, sobre-tot, què en pensa d'aquesta qüestió.

I, d'altra banda, quina és la planificació que estan treballant al respecte, perquè creiem que és una mesura que tindrà un impacte, lògicament; hi ha 398 alumnes matriculats, vint-i-vuit grups d'FP i trenta docents que quedaran afectats.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts. La senyora Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, president. Gràcies, senyor Terrassa, per explicar-nos aquest exemple de país, que em sembla que tots n'hem d'estar orgullosos, perquè, en el fons, un CAR no deixa de ser, doncs..., de potenciar el talent esportiu nacional i amb unes instal·lacions que, com bé ens ha ensenyat i veurem, no?, de gran nivell i de molt prestigi. I en el fons l'únic que demostra és tota una carrera de molts anys que s'hi ha anat consolidant tota la feina.

I sobretot, també, que han potenciat, i per lo que anava explicant, no?, aquests valors esportius i que no deixem, cada vegada més, d'estar orgullosos d'aquestes entitats i d'aquestes exemples com el del CAR, doncs, per poder tenir més autoestima de país.

I cal dir que vostès també van tenir, l'any que va néixer el Centre d'Alt Rendiment, no?..., incorporar, com bé ha explicat, un centre educatiu per facilitar als esportistes aquesta formació integral. I em sembla que vostè ara és hereu de tota una trajectòria, que em sembla que n'hem d'estar tots contents, perquè, tot i que va néixer pel moment olímpic, cada vegada han anat amb escreix els millors èxits i els millors referents internacionals, i em sembla que ens ho ha deixat molt clar.

Però, com comentava també el diputat d'Esquerra, també li voldria demanar sobre què passa, sobretot, amb l'Institut del CAR, no? Perquè, en el fons, hi ha aquesta oferta de secundària i de batxillerat, i sembla que des de fa vint-i-sis anys que també hi ha la d'FP, amb aquests cicles esportius, i sembla, clar, que hi van..., a mi potser el que m'agradaria que m'expliquéssis és si només els becats són d'ESO i de batxillerat. No hi ha cap alumne que vostès tinguin al CAR que puguin anar a l'FP? Perquè això seria un problema, i més ara quan ara ha comentat, no?, aquesta carrera dual.

I no acabem d'entendre, doncs, per què ara s'ha generat aquesta situació. No sé si hi han unes necessitats del CAR, que potser és que els hi fa nosa, doncs, les instal·lacions que ocupa l'FP... I volíem saber, una mica, el seu posicionament i que ens ex-

pliqués una mica aquesta situació perquè, evidentment, ha creat un cert rebuig i un cert enuig, no?, aquesta situació que s'està vivint.

I, també, tot i així li volia demanar que quan ha parlat de pressupost..., em sembla que teníem uns números que..., comentaven que tenien un pressupost més o menys de 6 milions per a més de 270 figures, no?, que poden becar. Era per veure si en els pressupostos propers necessiten, diguem-ne, això o més per anar potenciant aquest talent esportiu que tenim al nostre país i tots aquells referents que puguin venir.

I, a part d'això, senzillament, doncs també, evidentment, des de Junts la nostra col·laboració a que millori el CAR i que cada vegada sigui més potent, perquè és un orgull de país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. El Partit Popular de Catalunya...

Pau Ferran Navarro

Sí; gràcies, president. I moltes gràcies també al senyor Ramon Terrassa, director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès per la seva compareixença.

I també ens agradaria posar en valor la tasca, la gran tasca que s'hi du a terme al centre, ja que ha format generacions d'esportistes d'elit i que combina rendiment, ciència, educació i valors, i creiem que és per això que cal blindar-ne el seu prestigi i també cuidar-ne el dia a dia.

I, en aquest sentit, li voldria expressar dues preocupacions, que ja s'han esmentat, però que també hi voldria fer esment. Creiem que el Govern de la Generalitat, darrerament, actua a base de cops d'anunci, grans titulars. Es prometen inversions en el món de l'esport, però creiem que hi ha molt poca capacitat de planificació perquè encara no hi ha pressupostos. I els 9,2 milions d'euros que s'han anunciat per tal de modernitzar el CAR, doncs, evidentment, són una bona notícia, eh?, però ens genera dubtes, com dic, per aquesta manca de pressupostos.

I per això voldríem saber i voldríem conèixer si hi ha un calendari previst per tal de que aquesta inversió es pugui fer realitat i si hi ha alguna planificació sobre quins elements es podrà millorar amb aquesta inversió.

I també, com deia, ens genera gran preocupació la decisió que ha pres el Govern d'eliminar l'oferta de formació professional dins del recinte del CAR a partir de l'any 2025. I voldríem conèixer si hi ha hagut diàleg amb vostès, amb la comunitat educativa i també amb els propis esportistes que cursen aquests graus. I a mi em sorprèn que durant la seva compareixença no hi hagi fet menció, perquè ens ha transmès la importància de la vinculació de la pràctica esportiva d'alt rendiment, doncs, també amb el desenvolupament de la carrera professional, que, probablement, els esportistes hauran de tenir en un futur. I a nosaltres, l'hi dic obertament, ens genera molts dubtes, i creiem que el model ideal era el que teníem fins ara: la possibilitat de que els esportistes d'alt rendiment puguin estudiar i entrenar a les mateixes instal·lacions per tal de dur a terme aquesta dualitat que esmentava vostè en el tercer bloc. Perquè creiem que amb aquesta decisió el Govern entra totalment en contradicció.

I, simplement, doncs, acabaria posant de manifest el compromís del Partit Popular amb el CAR de Sant Cugat, amb l'esport d'elit. I també agrair per avançat la visita que podem fer a les instal·lacions el proper 21 de juliol.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en España..., en Cataluña.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Gràcies a vostè, també, per la seva compareixença. Primer de tot, aquest agraïment, però, sobretot, un reconeixement a la gran tasca que està fent i que porta anys fent el Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat.

Parlem, doncs, d'un centre d'excel·lència esportiva on s'han format allà les grans generacions d'atletes que han portat el nom d'Espanya –ara sí, president, el nom d'Espanya– arreu del món, i han estat exemple de superació, exemple d'esforç i també, sí, un exemple d'orgull nacional. Molts d'ells, com vostè feia referència a la seva exposició, s'han convertit en referents per a milers de joves i han estat, doncs, els millors ambaixadors d'una nació que sí, que també és reconeguda internacionalment pels seus èxits esportius, no? Aquella frase de «soy español y a qué quieres que te gane».

I, mira, doncs, si em permeten, precisament en aquesta mateixa línia, aprofito també per fer un reconeixement públic a Ilia Topuria per aquesta victòria als pesos lleugers de la UFC d'ara fa un parell de dies. Un esportista que, un cop més, igual que ho fan els seus esportistes del Centre d'Alt Rendiment, doncs han portat l'ensenyament nacional al podi més alt.

I, precisament, en aquest sentit, del que estem parlant de fons, d'aquesta importància que té l'esport per a la cohesió nacional, ens preocupa profundament l'obsessió creixent de determinats grups, especialment del Partit Socialista, per tal d'impulsar que les seleccions esportives catalanes puguin competir internacionalment, fins i tot enfrontar-se a les seleccions esportives nacionals, les seleccions esportives espanyoles, tot això que respon, doncs, a una agenda política que utilitza l'esport no per cohesionar, no per unir, sinó per fer política, per fracturar i per enfrontar.

I, per tant, en aquest sentit, m'agradaria preguntar-li si creu vostè que aquesta politització perjudica els rendiments, la projecció, el desenvolupament professional o la convivència dels esportistes del CAR i durant tota la seva trajectòria esportiva. Si, d'alguna forma, li han manifestat preocupació o alguna posició sobre aquest tema els mateixos esportistes o els tècnics del seu centre.

Des de VOX defensem la unitat esportiva, la neutralitat de totes les institucions i el respecte a l'esport, ara sí, com una eina de cohesió i no de confrontació. L'esport ha de ser un instrument per a la salut i no, en definitiva, una eina més política, com alguns sembla que ho volen fer.

Un cop més, agraïment i reconeixement a la tasca.

El president

Gràcies, diputat, i disculpes amb el nom del grup. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Moltes gràcies, president. Senyor Ramon Terrassa, moltes gràcies per la seva compareixença.

Al final, el CAR de Sant Cugat, el CAR, és, des de la seva creació, un equipament clau en el sistema esportiu català. Però és molt més que una instal·lació d'entrenament d'alt nivell, és més que tot el que veiem aquí a la diapositiva, perquè al final representeu un model integrador on es combina la formació acadèmica, la preparació física i l'atenció personalitzada a esportistes joves i professionals.

És un espai on es cuida el talent, es construeix futur, amb una atenció a les carreres duals que permet que els esportistes no només competeixin al màxim nivell, sinó que puguin desenvolupar una trajectòria vital i professional sòlida, allà on vulguin, a la selecció que vulguin; aquí tothom hauria de tenir, una mica, la ment més oberta.

El seu impacte, al final, és innegable, ja ho veiem a totes les competicions, als Jocs Olímpics, a campionats mundials, europeus, eh? I, segurament, no només els nostres esportistes, sinó esportistes d'altres països, pel que hem pogut veure.

El CAR, al final, no només és una estructura d'excel·lència, és un projecte de la Catalunya que som i la que volem ser, a nivell esportiu, i una eina fonamental per definir una política esportiva moderna, cohesionadora i amb mirada llarga.

Ara, com tota estructura d'aquest nivell, també afronteu reptes importants. El manteniment, la renovació de les instal·lacions, que ja n'hem parlat, la necessitat de reforçar l'equip tècnic i científic, la incorporació de nous perfils professionals, el relleu generacional del personal i l'adaptació als nous models de preparació esportiva, al final exigeixen també recursos i planificació.

Jo tenia una bateria de preguntes que he canviat totalment en base al que han preguntat la resta i perquè se m'han acudit coses a partir de la seva intervenció. Una primera és, bé, la visita del 21 i, donat la calor que fa i que no tenim climatització, alguns ja m'han preguntat si poden portar banyador. És broma, eh? (*Rialles.*) Aquesta és broma. (*L'oradorriu.*) No, però respecte... (*Veus de fons.*) M'agradaria que fes esment de la participació o com funcionen amb esportistes paralímpics o especials olímpics, o com ho feu, o si això té una altra línia.

I també ens agradaria saber en funció de què vas a un CAR o a un altre, no? O sigui, en funció de què vas aquí a Sant Cugat o aquí a Catalunya o a Madrid o a León o a Sierra Nevada? Suposo que si vas a esquiar, doncs aniràs a Sierra Nevada. Però de la resta, en funció de què..., com vas a un lloc o a un altre?

I en quina situació estem respecte a Europa i el món? Perquè ens ha donat dades o informació de que en venen molts de fora. Però per què venen de fora? Perquè puc entendre, doncs, igual, que puguin venir des d'alguns països d'Àfrica, però d'Europa, que suposo que tenen unes instal·lacions excel·lents... En funció de què escullen les nostres instal·lacions? A veure, que no deixa de ser un orgull i una alegria, eh? Però sí que ens agradaria saber..., o tenir aquesta informació.

I, per altra banda, donar les gràcies per tota la feina que feu i per la compareixença.

El president

Moltes gràcies. Ara, senyor Terrassa, tindríeu deu minuts, si és possible, per contestar les intervencions dels grups.

Ramon Terrassa i Cusí (director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès)

Bé, moltes gràcies per l'interès i les preguntes de tots vosaltres. Per on començo? Al CAR una de les coses de les que estem col·lectivament més orgullosos és per la convivència interna. Allò és una bombolla sana, on tothom, pensí el que pensí, vingui d'on vingui –tingueu en compte que allà hi ha esportistes de tot l'Estat, hi han estrangers– no hi ha cap mena de conflicte ni n'hi ha hagut mai en cap moment de la història recent de Catalunya. Per això insisteixo en el concepte bombolla. I com diu el nostre conseller, Berni Álvarez, la gent va a jugar allà on el criden i on se sent còmode i exerceix el seu paper d'esportista amb molt d'orgull. I trobaràs dinant a la mateixa taula, cada dia, gent amb la samarreta avui de la selecció catalana i al costat un amb la samarreta d'Espanya. Això és la normalitat, naturalitat, i no suposa cap problema. Per tant, no hi ha una qüestió de politització que es visqui de manera conflictiva.

institut, que és un tema que ha sortit repetidament. Jo aquí no em voldria ficar on no em pertoca, que és a la pell dels responsables d'educació, que són a qui cal que des del Parlament pregunteu, en primer lloc, les polítiques educatives. És veritat que, tal com he explicat, al centre tenim un institut, un institut públic que depèn del Departament d'Educació, que té la seva lògica de funcionament com qualsevol altre institut i que el professorat, la direcció de l'institut, etcètera, doncs es regeix com qualsevol altre, amb la singularitat que està ubicat dins del CAR, és a dir, que nosaltres li proveïm les instal·lacions. No és cap edifici dels que veieu aquí, està barrejat a dintre; en fan ús i, a més a més, variat en funció del moment i de l'any.

L'institut es crea i té sentit –i és el que nosaltres demanem, que sobretot es quedi així i es millori tant com es pugui i siguem referents mundials– com un institut que dona servei als esportistes que tenen necessitat d'estudiar ESO i batxillerat. I són els únics estudis que estan organitzats a nivell d'horaris, calendari, organització acadèmica, etcètera, per als esportistes becats al CAR. Mai els cicles formatius han estat pensats perquè els cursessin els esportistes becats al CAR.

De fet, si mirem dades..., que les estem ara demanant perquè les heu preguntat. Les dades..., no és pitjar un botó, sinó que s'ha de rascar i, entre altres coses, perquè són d'educació més que nostres, però hem de creuar-les. Em sortia que, dels últims dotze anys, hi ha hagut deu esportistes del CAR que s'ho han combinat per poder fer cicles formatius. En tenim quatre-cents cada any. O sigui, és l'excepció que confirma la regla, que és que els esportistes del CAR no cursen cicles formatius al CAR. Són estudis pensats per a gent externa.

Com que, a més a més, la situació el departament ha considerat que no era l'adient i que..., no ha decidit eliminar-ho, sinó que la informació que nosaltres tenim és que ha decidit crear un centre que sigui potent, que tingui els mitjans, que disposi de millors circumstàncies per desenvolupar aquests cicles formatius a Sant Cugat mateix o a una altra població del Vallès. És a dir, seguir fent el mateix i més en millors condicions. A mi això em sembla una bona notícia, no una mala notícia. No hi ha professorat que se'n vagi al carrer, no hi ha cicles que es perdin.

Per tant, no li sé veure jo, personalment, el problema, tenint en compte que jo del que em vull ocupar i preocupar és que els esportistes del CAR puguin cursar la carrera dual, que tant és etapa d'ESO –no de la majoria, per edat–, batxillerat –deu n'hi-do– i estudis universitaris. I cicles formatius, el nostre format idoni és a través de l'IOC, perquè és que, si no, és inviable. És a dir, compatibilitzar –per horari, cicle, amb horari estàndard de qualsevol institut– amb l'entrenament..., bé, és que jo no sé de cap institut que facin classes una estoneta al matí i una estoneta al vespre, com ho fem nosaltres amb l'ESO i el batxillerat, que és a mida, no de tots els esportistes del CAR, sinó de cada grup del CAR.

Per tant, trobarem, de qualsevol nivell d'ESO i batxillerat, dos o fins i tot tres desdoblaments, perquè puguin, en un mateix dia, en funció dels horaris d'entrenaments, fer les classes que pertocquen, i amb unes tutoritzacions i uns seguiments quan estan viatjant. Tenim esportistes amb pràcticament dues-centes absències anuals, dies, o sigui... I després fan la selectivitat i aproven. Per tant, se'ls hi ha fet bé. És a dir, és un institut excel·lent, amb uns professionals excel·lents, amb uns mètodes excel·lents i amb recorregut.

Finançament. Puntualitzo les xifres, que potser hi ha hagut algun malentès o no ho dec haver explicat clarament. Tres vies de finançament –i això no ho he dit jo abans– per despesa corrent. Amb els pressupostos prorrogats i amb nombres arrodonits: 7 milions, Generalitat; 3 milions, Consejo Superior de Deportes –per tant, Administració General de l'Estat–, i, depèn de l'any, de 2 a 3 milions de facturació. Tot això serveix per al funcionament del CAR.

Les inversions, com es deia, requereixen partides addicionals i diferents. En tenim, de fixes, dels pressupostos tant de la Generalitat com de l'Estat, però són molt minses. Són, dels pressupostos prorrogats actuals, un quart de milió de la Generalitat i mig milió del CSD. Clar, amb això no fem. Això és per existir, però no pots arrencar projectes d'instal·lacions, reformes, etcètera, amb aquestes quantitats, perquè ja te'ls gastes en renovar bombes de piscines, en filtres, en coses d'inversió que són bàsiques.

Llavors, quan s'han d'escometre inversions importants, que, evidentment, fa falta sovint, esportives i no esportives, calen aportacions extraordinàries. I aquí és on..., tinguin a bé, Govern i Parlament, doncs, considerar, en els propers pressupostos, el fet de que nosaltres hem d'innovar i hem de sostenir i mantenir, i de projectes n'hi ha un fotimer.

Com ho fem amb els paralímpics? És que no els tenim classificats per paralímpics els esportistes. Per tant... Evidentment, el centre té antiguitat. Hi ha zones amb menys espais adaptats, els nous totalment; treballem perquè tot ho estigui. Tenim esportistes invidents, amb cadira de rodes, i jo amb ulleres, i un altre que li falta no sé què, i jo que tinc una cama més llarga que l'altra. És a dir, realment, no som ni conscients, un cop allà, d'on tens la beca, si de la Generalitat o de l'Estat, o de si ets olímpic o paralímpic. Qui porta la batuta i decideix quins programes hi ha al CAR són les federacions. Les federacions són, realment, les entitats que tenen la clau dels projectes esportius que es fan en el CAR. Nosaltres donem serveis als projectes federatius, de les federacions espanyoles i catalanes, que, a més a més, tant de bo siguin federacions que, entre si, estableixin sinergies i es coordinin, perquè és quan hi ha més bon resultat, al final.

I això és el que determina per què, quan tens una beca, de l'Estat o de la Generalitat, vas al CAR de Madrid o al de Sant Cugat, que, essencialment, són els dos únics que hi ha. A León hi ha dos esports i, a Sierra Nevada, no és un centre en el que hi visquis, sinó en el que tothom hi passa a fer entrenament d'alçada. També el fem nosaltres, eh?, de manera artificial; però, bé, de forma natural es va allà dalt o, fins i tot, a Font Romeu.

Per tant, és el projecte esportiu d'alt rendiment o, fins i tot, de tecnificació avançada de les federacions on està ubicat, el que determina a on ha d'anar aquella persona, no?, aquell esportista, a desenvolupar la seva carrera esportiva. I pot ser canviant, eh?, res és estàtic en aquest món.

I, per acabar, per què venen al CAR els esportistes d'altres països? És una suma de factors. Per una banda, perquè en alguns casos tenim excel·lents –no en tot, no en tot– instal·lacions; en d'altres, cal millorar-les, eh? –el que deia del pressupost.

Per altra banda, parlem clar, perquè estem a prop de Barcelona i està de moda. Vull dir, que és un factor d'atracció importantíssim. És a dir, estem..., al món, Barcelona i esport és un binomi potentíssim. I nosaltres estem allà. I com que estem allà venen a Barcelona –no a Sant Cugat, a Barcelona. Ja els hi expliquem que estan a Sant Cugat, eh?

En tercer lloc, perquè volen entrenar amb els nostres esportistes. Ho mig insinuava abans, l'entrenament amb els nostres i els nostres amb ells o amb elles és un *win-win*, hi surt guanyant tothom.

Abans posava la foto de l'equip femení de waterpolo estatal, no?, or olímpic. Totes les seleccions absolutes femenines de waterpolo estan demanant de venir a entrenar amb elles aquí una setmana, quinze dies, un mes, fins i tot. Totes vol dir totes. Sèrbia, Grècia, Estats Units, Austràlia, Xina, una darrere l'altra. Amb «sincro», el mateix. Amb atletisme de concursos, el mateix. Amb..., etcètera, etcètera, etcètera. Per què? Perquè estar junts un temps, encara que després t'hagis de batre en competició, et fa millor, i això és bo per tothom.

I després pels serveis: serveis científics. Hi ha molts països que no tenen..., o si-gui, tenen instal·lacions sense serveis. Per tant, ostres, necessito una anàlisi biomecànica, necessito unes proves d'esforç, necessito..., coses que nosaltres els podem subministrar.

Crec que ho he respost tot. Més o menys, de temps.

El president

Sí, moltes gràcies. No sé si queda alguna puntualització o alguna intervenció per part d'algun diputat... Doncs donaríem aquí per conclosa la compareixença i ens veiem el proper dia 21.

Moltíssimes gràcies.

Ramon Terrassa i Cusí (director del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat del Vallès)

Amb vano.

El president

Amb vano. Això, porteu vano. Banyador no ho sé, però vano... (*Rialles i remor de veus. Pausa.*)

Sí, suspenem per uns minuts. Cinc minuts –cinc minuts.

La sessió se suspèn a tres quarts de cinc de la tarda i es reprèn a tres quarts de cinc i vuit minuts.

El president

Bé, doncs reprenem la sessió amb la compareixença del senyor Gerard Esteva, president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, per tal d'explicar a aquesta comissió la prioritat de l'entitat i la situació de l'esport federat.

Compareixença d'una representació de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya per a explicar la prioritat de l'entitat i la situació de l'esport federat

357-00431/15

Teniu la paraula per un temps de quinze minuts; després, els grups tindran tres minuts per fer preguntes o valoracions; després, un torn següent de deu minuts per poder contestar. D'acord?

Quan vulgueu.

Gerard Esteva Viladecans (president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya)

Molt bé, president, moltes gràcies. Ens havíem preparat dos hores d'intervenció i pensàvem que serien dos hores més de respostes, però, bé, intentarem ser, eh?, més assertius.

Bé, primer de tot, gràcies a tots i a totes. S'està molt millor aquí dins que a fora, eh? Hem estat esperant a fora a quasi quaranta graus. No sabíem si era una estratègia del president per fondre'ns abans d'entrar i que fóssim més suaus, eh?, o realment... (*L'oradorriu.*)

Bé, primer de tot, és un honor poder estar aquí. I, per tant, gràcies, president, i a tots els grups parlamentaris i al Grup d'Esquerra Republicana, que és qui ens va proposar, i a la resta, per aprovar la nostra compareixença.

Nosaltres som la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, entitat d'interès públic i social, reconeguda per la llei de l'esport, pel decret, i ens vam fundar l'any 1935. El nostre primer president va ser en Pompeu Fabra; el vicepresident era el president Suñol, que va ser president del Barça i va ser president de la Federació Catalana de Futbol, i altres dirigents de l'època. Per tant, venim de molt enllà.

(*L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.*)

Representem la totalitat de l'esport federat. Com veieu aquí, just darrere meu, hi han tots els esports.

En Pompeu Fabra deia que la millor manera d'arribar a qualsevol casa era a través de l'esport. I la veritat és que és així, no? De fet, arribem a totes les cases, a totes les condicions socials i de tots els partits polítics, perquè en tenim de tots els colors a moltes federacions. Per tant, jo crec que és una oportunitat, el sector i, sobretot, l'entitat que tinc el goig de presidir.

Nosaltres ens regim per òrgans democràtics. Tenim l'assemblea general, que són les setanta-una federacions esportives, que són les que ens regeixen i ens aproven les estratègies, els pressupostos i tota l'acció de l'entitat; un consell directiu; presidència i secretaria general, que són qui executa.

I financem, principalment, tota la nostra acció a través de tràfic jurídic ordinari. Som el cinquanta per cent propietaris del grup Eurofitness, que són instal·lacions

esportives; som el cinquanta per cent també propietaris de l'EUNCET, que és una universitat homologada per la Politècnica de Catalunya; tenim corredories d'assegurances; ara hem fet una agència de viatges també. És a dir, bé, busquem que, dintre del que és el tràfic jurídic ordinari..., buscar recursos econòmics. Per fer què? Doncs per reinvertir-ho tot en la pròpia activitat.

I en quines activitats reinvertim? Doncs, bàsicament, serveis a clubs i a federacions, lo que són les entitats sense ànim de lucre d'aquest país, no? Estem parlant de servei laboral, jurídic, fiscal, comptable, de premsa, disseny, atenció als clubs, màrqueting, projectes... Per exemple, fem totes les medalles de tots els campions de Catalunya, de totes les categories, de tots els esports. Això són quasi quinze mil medalles, que les fem nosaltres. Aquest any, per exemple, ens l'ha fet el Mariscal, que va ser el que va fer el Cobi. Cada any ve un artista referent i ens ho fa.

I en tot això invertim quasi, com veieu, 2.200.000 euros en serveis, que surten de recursos propis de la Unió de Federacions per reinvertir-se. No, ho dic perquè, a vegades, quan parlem d'entitat sense ànim de lucre i amb ànim de lucre, no?, ens costa veure o entendre la diferència. La diferència és que nosaltres el que fem a les nostres instal·lacions, als nostres negocis, és reinvertir-ho en serveis i ajudar en la promoció de l'esport. Altres es compren Ferraris o cases, que és molt digne, però que són, diguem-ne, coses molt diferents.

Volem posar també en valor dos grans accions que fem a les federacions. La primera: nosaltres actuem com a banc a les federacions esportives, els hi deixem fins a 5 milions d'euros de crèdit per poder finançar les subvencions, bàsicament, de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que sabeu que no són massa «celeroses» ni van massa a tràmit ni acaben arribant quan toca. Per tant, ajudem les nostres entitats, que, en molts casos, tenen vetada l'acció en els diferents bancs.

I també volem posar en valor una de les accions que nosaltres reivindicàvem, i que gràcies al Grup de Junts per Catalunya i del Govern de l'Estat i dels partits de la majoria a l'Estat es va aconseguir, que és la desgravació de la seguretat social dels clubs sense ànim de lucre per tot lo que fa referència als tècnics esportius que actuen a entitats sense ànim de lucre en l'espai del menor, no?

Això, fixeu-vos, aquí posa que estem parlant d'una bonificació estimada inicial de 13.800.000. Actualment, diguem-ne, quan ja ha entrat en vigor i hem pogut veure a on arribava l'abast de la mesura, només a Catalunya –només a Catalunya– ja estem arribant als 17 milions d'euros.

I a nivell espanyol, que també presidim la confederació de tot l'Estat, aquest cap de setmana passat, dissabte vam fer la convenció de totes les comunitats autònomes aquí al Real Club Deportivo Espanyol, doncs a nivell de tot l'Estat hem calculat que és un estalvi de més de 80 milions d'euros.

Això, perquè us en feu una idea, és quatre o cinc vegades el que el Govern de la Generalitat de Catalunya ajuda els clubs. O sigui, aquesta, diguem-ne, acció a Madrid amb la bonificació de la seguretat social representa, pràcticament, cinc vegades..., quatre, cinc vegades el que la Generalitat ajuda els clubs. Per tant, vull posar-ho també en valor, perquè a vegades en política hi han accions que ens semblen supèrflues, però que realment tenen un impacte real, no? I aquesta l'ha tingut.

Nosaltres tenim diverses línies, no?: ajudar les federacions, representar les federacions, exercim de lobby i de defensa dels interessos de les entitats sense ànim de lucre.

Aquí tenim alguns actes que al llarg dels temps hem anat fent. Des del 2015, amb la targeta vermella, fins no fa massa també aquí al Parlament, reclamant l'u per cent, bé, en l'època de la pandèmia, etcètera, etcètera.

I també volia compartir amb vosaltres..., abans he dit que estàvem reconeguts per llei. La llei ens confereix, a més a més, tota una sèrie de competències legals, a la nostra entitat. Aquí estem parlant, doncs, de l'article 26, que parla, doncs, de la divulgació dels principis olímpics, del foment exterior i promoció de l'activitat de les

seleccions catalanes, de la projecció exterior de l'esport a Catalunya, d'assessorament a la secretaria, als diferents organismes, de serveis a les diferents federacions, proposta d'iniciatives, divulgació de l'esport. És a dir, que no és que siguem una entitat i que puguin haver-hi vuitanta unions de federacions, només n'hi ha una, som única i estem regulats per vosaltres, no?

Aquesta és, una miqueta, la presentació. Però jo avui els hi vinc a donar males notícies. No tot és bonic –no tot, eh? «No todo lo que reluce es oro», que diuen. I la situació és que estem perdent. D'acord? «Estem perdent», què significa? Doncs significa que la situació econòmica del sector esportiu és absolutament dramàtica. Vivim en un oasi.

Jo abans sentia el director del CAR, no?, parlar de l'excel·lència del CAR. Mirin, en aquests últims quinze anys hem passat de ser els primers a estar a la meitat de la taula i, en molts casos, a darrere, en moltes o en la majoria de les federacions, quant a èxits esportius. I això només té una explicació, que és la manca d'inversió que hem tingut a les nostres entitats.

Aquest gràfic que ens acompanya aquí, que també els hi hem deixat una còpia perquè se'l puguin mirar amb deteniment a casa si els hi va bé, doncs marca, clarament, com ha evolucionat, no? El 2010 teníem 160 milions d'euros de la totalitat de l'esport. Això per la crisi es va veure retallat. Aquí es van retallar totes les administracions, ja ho veureu. Fins al 2015, que vam tocar fons i no ens hem recuperat. O sigui, quinze anys després estem, pràcticament, 60 milions d'euros per sota del que teníem el 2010. Si haguéssim pujat només la línia de l'IPC, ara estaríem a 220 milions d'euros.

Saben quin és el gap que hi ha entre la línia vermella i la blava? Això són 1.000 milions d'euros; 1.000 milions d'euros que no s'han invertit en l'esport i s'hi haguessin hagut d'invertir. Però vostès saben què són 1.000 milions d'euros? Són falta d'oportunitats. Vol dir que, per raons econòmiques, hi ha molta gent en aquest país que no ha pogut desenvolupar la seva carrera esportiva. Significa que els nostres equips estan perdent. Si fa deu anys guanyàvem totes les seleccions autonòmiques, per exemple, de rugbi, avui, de les quinze que hi ha, només en guanyem dos. Però és que això no és que sigui un problema de rugbi, és que no hi han diners. Si no hi han diners, no es pot desplaçar, no es pot entrenar, no es pot renovar els clubs.

Els clubs porten quinze anys sense rebre, pràcticament, ni un euro en inversió en infraestructures. On ens pensem que fa, la gent, esport? La gent fa esport en infraestructures. S'ha d'invertir en infraestructures, no? I, per tant, fixin-se quina ha sigut la gran patcada del món de l'esport.

Les subvencions a les federacions esportives, que això és... Johan Cruyff deia una frase que a mi m'agrada molt, que és: «Els diners al camp», eh? –els diners al camp. Res d'estructures, res de..., no, al camp. I els diners al camp vol dir... Escoltin-me, quants diners s'han donat a les federacions esportives, que són les que són responsables, precisament, de la competició, de l'alt rendiment, de la promoció?

Doncs fixin-se, el 2010 estàvem, pràcticament, a 28 milions d'euros, això es va veure rebaixat fins als 6 del 2015, però és que avui, quinze anys després –quinze anys després–, estem a 14,8. Això és una vergonya com a país. A mi se'm cau la cara de vergonya quan surto d'aquest país i explico com estem i com estàvem. Això és una vergonya.

I d'això ens som tots responsables. Segurament nosaltres, per no ser prou radicals. Jo potser m'hauria de tancar davant de la porta del Palau de la Generalitat a fer una vaga de fam i, fins que no dignifiquin el sector, no tornar a menjar. No ho sé, potser és culpa nostra. Però també és culpa de tots vostès com a partits polítics, perquè ens hauríem de conjurar, almenys els que ens estimem l'esport, per dignificar un sector que, òbviament, està..., segurament és el més maltractat de la història d'aquest país, no?

Si veiem la dotació del pressupost del conveni nostre com a unió de federacions, doncs tres quarts del mateix, no?

Però, clar, a mi també m'agrada comparar-me, perquè molta gent diu: «No, escolti, però vostè no sap que aquí va haver-hi una crisi?» Sí, sí que ho sé, que va haver-hi una crisi. «I vostè no sap que la Generalitat ha patit molt econòmicament?» Sí, sí, clar que ho sé.

Però, bé, què els hi passa als altres sectors? I hem anat a fer estudis de què els hi passa als altres sectors. No hem posat salut ni sanitat perquè ens cauria encara més la llagrimeta, no? Ens hem volgut comparar amb la nostra germana cultura, la qual apreciem molt i volem que s'hi continuï invertint, si pot ser, més del que s'hi inverteix. Però, fixin-se, eh?, el 2010, ells estaven a 320 milions d'euros, nosaltres a 160. Això es va veure retallat fins al 2015.

Des del 2015, aquests de cultura, que són més llestos que nosaltres –bastant més llestos que nosaltres–, o potser perquè tenen polítics que els han representat amb més ambició dels que hem tingut nosaltres o dels que tenim nosaltres... Què és el que ha passat? Doncs fixin-s'hi. Ha anat pujant, pujant, pujant, pujant. Avui estan, pràcticament, superant els 600, eh? Han doblat el pressupost. I nosaltres estem a la meitat del que estàvem. Que això és una vergonya. És que això..., se'ns hauria de caure la cara de vergonya a tots plegats. Això és inacceptable. I no estem demanant diners per nosaltres com a unió de federacions, estem demanant diners per a les entitats sense ànim de lucre, per als clubs i per a les federacions, no?

Tenim un altre gràfic també, perquè a vegades ens agrada comparar-nos, no? De dir: «Bé, i a l'Estat?, què ha passat a l'Estat?» Escolti, miri, les federacions espanyoles *versus* les federacions catalanes també van ser retallades en el seu moment fins al 2015. Però és que, fixin-se, ells estaven a 98 i avui estan superant els 150 milions d'euros, que vol dir que han pujat un cinquanta per cent el que tenien o un seixanta per cent del que tenien el 2010, i nosaltres encara estem un seixanta per cent per sota.

És que aquí s'ha recuperat tothom menys nosaltres. I encara, mira, és que saps què passa? És que els de l'esport són bons nois, són simpàtics, «són pobres i alegrets», que deia el meu antic president. És que nosaltres el problema que tenim és que som pobres i alegrets. Però ja n'hi ha prou.

I això només ho pot arreglar unes persones, que són vostès, que són els que tenen el poder d'aprovar uns pressupostos i de posar en valor el que realment toca en el món de l'esport. Perquè tothom s'omple la boca d'esport i després què passa?

Miri, el Sassoli sempre em deia..., que era el president del Parlament Europeu. El vaig anar a veure just abans de la pandèmia; pobret, després es va morir. I en una trobada que vam tenir, un dinar allà al Parlament Europeu amb altres dirigents esportius..., hi havia el president del Barça, d'altres entitats. Me'n recordo que em va dir: «Gerard, malfia't dels polítics que us diuen coses boniques i no et pressuposten.» És que és així. O pressupostem o mentim. No hi ha un altra opció. O ens menteixen o pressupostem.

Llavors, nosaltres estem molt contents que haguem tingut ara un president que ha dit: «Farem una conselleria.» Això ens sembla meravellós. Però això no té cap mena sentit si això no va acompanyat de pressupost. I un any després podem dir que això no ha anat acompanyat de pressupost. No sé quin marge hem de donar. Però un any després –que ja fa un any– no tenim més pressupost del que teníem.

I no em serveix allò de «escolti'm, que vostès no s'han assabentat que no hi ha hagut pressupostos?» Bé, hi han hagut ampliacions de pressupostos pel que han volgut. El Trueta, 800 milions d'euros; ho aprovem. Salut, no sé què; pum, ho aprovem. Ara el català 250 milions d'euros; pum, ho aprovem. Bé, i que no és important l'esport? I que no estem deixant moltes vides al marge que realment són rellevants? Que no estem deixant molts ajuntaments al marge, amb instal·lacions precàries –que no

hi ha dret de com estem tenint les instal·lacions en aquest país—, sense tenir en consideració el que representa l'esport?

Per tant, tenim un problema. I quan he començat el meu títol, dient «estem perdent», és que estem perdent. És que Catalunya està perdent. Els ajuntaments estan perdent. Els esportistes estan perdent. Siguin de l'índole que siguin, siguin del partit que siguin i siguin del municipi que siguin. Estem perdent.

I jo intento que les meves paraules vinguin acompanyades de xifres. Crec que les xifres són molt contundents i les poden comprovar vostès perquè són pressuposts públics. Han d'anar no al pressupostat, sinó a l'executat. Veuran, per exemple, el 2010, el pressupostat eren 113 milions d'euros. Després van acabar fent unes ampliacions, va arribar a 160.

Per tant, jo els hi faig, si us plau, el prec, a tots els grups parlamentaris, de que ens conjurem tots plegats i, per una banda, aconseguim tornar a revertir la situació econòmica de l'esport a Catalunya i, sobretot, que els diners vagin al camp, no a estructures, no?

Les nostres peticions? De forma directa, aquest any, ens hauríem de conjurar tots els que estem aquí perquè les federacions esportives catalanes tinguin almenys 35 milions d'euros, que és el que tocaria tenir el 2010, que avui estem a 14,8. Això són *peanuts*! És que són *peanuts*! És que el Trueta els hi ha costat 800 quilos, i estem demanant un augment de 15 milions d'euros. Si és ridícul! Facin el favor de conjurar-se i posin-se vostès la medalla, si és que a nosaltres ens és igual. Nosaltres el que volem és que la gent tingui els recursos per poder fer les coses.

I els clubs. Escolti'm, és ridícul que els clubs hagin tingut més ajuda amb la desgravació de la seguretat social, gràcies a Junts i al Govern d'Espanya i la majoria que hi ha al Govern de Madrid, que el que dona directament la Generalitat de Catalunya. Però si és que és ridícul! Doncs conjurem-nos i diem: «Escolta'm, en comptes de 5, posem-ne 15.» Però és que els hem de posar.

És que jo a tota la gent que l'hi explico no s'ho creuen, pensen «aquest “tio” menteix». No, «menteix» no, mirin vostès els números i preguntin-ho a les entitats. Tenim un problema gravíssim.

I els 1.000 milions d'euros que no s'han estat invertint..., aquí s'ha de fer un pacte nacional per invertir a Catalunya, els propers quatre anys, aquests 1000 milions d'euros. Que no ens vinguin amb 100 milions, 120 i aquestes xifres. No, no, no, 1.000 milions d'euros, que és el que no s'ha invertit, perquè ara tenim bastants reptes. Veig aquí alguns alcaldes. Hi ha la normativa europea, no?, que, el 31, lo del microciment ha d'anar fora. Escolti'm, el trenta per cent de les instal·lacions d'aquest país són de microciment. Què farem? Deixarem de jugar? Deixarem de jugar? El 31 està aquí, eh? Si posem 120 milions d'euros el que farem serà riure, farem riure, però no arreglarem la situació del país.

Per tant, econòmicament, estem molt fotuts i jo els hi demano, des de la humilitat, posin-se tots vostès les medalles, facin vostès el que creguin, però conjurin-se tots els partits polítics per dignificar el món de l'esport. I, per començar, ja els hi hem marcat el camí: 15 milions més a les federacions aquest 2025, 10 milions més als clubs aquest 2025 i treballar aquest pacte nacional perquè aquesta inversió forta arribi, no?

I hi ha el tema de la llei de l'esport. Veig que tinc trenta segons, que no arribarem, però que també és rellevant. Hi ha un segon tema que a nosaltres ens preocupa moltíssim, que és l'estatus del sistema esportiu actual. El sistema esportiu actual fa aigües per dues vies. La primera, econòmicament. Crec que els hi he demostrat. Els he demostrat que, econòmicament, estem fent aigües. I la segona és perquè el model sense ànim de lucre d'aquest país, clubs i federacions, està en perill. I està en perill perquè estem competint en les mateixes condicions que els fons d'inversió i és impossible competir-hi.

Llavors, o tenim la llei que ens protegeix aquest sistema, perquè creiem que és necessari protegir aquest sistema, o, si no, escoltin, ho declarem tot, ens petem el sistema i ja abandonem la lluita.

Però avui en dia, Sant Joan Despí treu la licitació de les seves instal·lacions esportives per valor de més de 17 milions d'euros, es presenten quatre empreses, totes de fora, cap de catalana, i les quatre amb fons d'inversió darrere. I els clubs de la ciutat o les entitats nacionals no s'han pogut presentar perquè les condicions econòmiques eren impossibles. Els fons d'inversió juguen en una altra lliga. Moltes vegades es presenten a concessions, perden diners, per copar mercat.

Però és que això ha passat a Gavà. I això ha passat al Sant Andreu de Noya, que suposo que estan al cas, que els hi ha passat aquí a Barcelona amb una licitació que, gràcies a Déu, han pogut parar, però que continua estant en una situació absolutament crítica com a país.

Però és que ahir llegia que a l'Europa de futbol, d'aquí a Barcelona, també ha quedat desert el seu concurs. I això serà un degoteig.

Llavors, com es resol això? Molt senzill. Aprovin la llei de l'esport –aprovin la llei de l'esport. Miri, nosaltres vam presentar 154.492... Això és aquí, al pati d'aquí fora, fa no sé quants anys ja. Jo crec que fa tants anys que... Jo crec que la vam presentar manuscrita, la llei. No hi havien ordinadors en aquella època.

Jo crec que batrem tots els rècords. La llei amb més suports que ha tingut mai el Parlament de Catalunya, com a LLP certificada, aquesta la tenim de moment. I la llei més llarga del Parlament segurament també, perquè si la portem des del 2017 o des del 2018, imagineu-vos. És l'única, no decau.

Per tant, jo els hi demano també. Nosaltres hem fet un acord de sector, tenim la llei, i els hi demano que impulsem de forma immediata aquesta llei de l'esport en la que es protegeixi, realment, el sector esportiu.

I per últim... Ja està. I fins aquí la meua intervenció, que veig que m'estava passant del temps i no voldria, president, doncs excedir-me, eh?

Moltes gràcies.

El president

Cap problema. Després en el segon torn, doncs, en tot cas, ja podreu ampliar allò que considereu i també en funció de les preguntes.

La proposta és d'Esquerra Republicana. Per tant, té la paraula.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, president. I moltes gràcies també al senyor Gerard Esteva per venir, una vegada més, en aquest Parlament a explicar-nos les reivindicacions del sector, la feina que fa la UFEC, i també amb aquesta vehemència amb què sempre defensen l'esport. És evidència que ho viuen, que s'ho creuen i que ho defensen a tots els espais on poden.

Li volíem també donar l'enhorabona, la felicitació per la reelecció. Fa pocs dies vam poder estar també a la presa de possessió, on algunes d'aquestes diapositives i reivindicacions van poder sortir. Per tant, en som coneixedors.

Compartim amb vostès les necessitats. Entenem la UFEC, la Unió de Federacions Esportives Catalanes, de Catalunya, com un actor clau dins del sistema esportiu del nostre país i, com li deia, compartim aquestes reivindicacions que fa i ja li diem, d'entrada, que comptin amb nosaltres. Així ho vam intentar treballar quan vam tenir responsabilitats de govern. Amb la mateixa responsabilitat, doncs, també volem treballar-hi ara, no?, des d'un altre rol, des de l'oposició, però sempre intentant avançar en la bona direcció.

En aquest sentit, i perquè nosaltres encara tenim menys temps que vostè, doncs, per comentar alguna de les coses que ens ha dit o, fins i tot, traslladar-li alguna de les preguntes. Parlava de que estem perdent, no?, en l'àmbit econòmic estem en una situació dramàtica i tocats com..., de mort no, però, en tot cas, en una situació de di-

ficultat i de complexitat, sobretot de pèrdua d'oportunitats en comparació amb tot el que s'hagués pogut fer aquests últims anys.

Encara que estem molt lluny d'on vostè ens diu que hauríem d'estar i on creiem que el país hauria d'estar, certament, hi ha un punt d'inflexió en els últims anys, a partir del 2021, que també és una recuperació d'aquesta tendència. Seguim estant lluny, però d'alguna manera també reivindicuem aquest canvi de tendència des del 2021.

Al tercer suplement de crèdit d'enguany hi ha 40 milions per a l'esport. No n'hi ha prou per a tot això que vostè ens ve a reivindicar, però sí que també és una passa endavant en un tercer suplement, que estàvem parlant de..., no sé si arribava a 300 milions d'euros. Per tant, que 40 estiguin dedicats a l'esport, no ho menystenim –no ho menystenim.

Sobre aquesta qüestió vinculada a la reivindicació econòmica, que com li deia compartim i comptin amb nosaltres, volíem saber si estan en negociacions amb el Govern, si han pogut parlar també amb el conseller i si, per tant, hi ha alguna via de treball, també, per poder nosaltres pressionar, ajudar, acompanyar.

Sobre el tema de la llei de l'esport, que no hem tingut temps d'entrar-hi, però que eren molt necessàries aquestes reflexions que feia vostè al final, de protegir el model català d'esport, de federacions, de club, de base, un model absolutament capillar, d'un model sense ànim de lucre, un model d'associacionisme esportiu que per a nosaltres és una de les funcions que ha de tenir la llei, que voldríem que fos el màxim d'ambiciosa i també moderna, perquè estem desfasats també de fa molts anys, voldríem saber com s'ho imaginem treballar-hi. Perquè ara tenim la ILP del 2017-2018, que vostès van liderar, tenim el projecte..., o l'avantprojecte de llei que està treballant el Govern –avui, per exemple, la Taula de l'Esport, que es reconstituïa, un dels punts per treballar és aquesta llei–, i després tenim aquesta mena de nova proposta actualitzada, que ens consta, no?, que han pogut fer-la també i pactar-la amb la Unió de Consells Esportius i que, en la mesura del possible, ens agradaria poder-la compartir, que poguéssim treballar-la conjuntament per, d'alguna manera, anar per feina. I, en aquest sentit, com s'imaginem la feina amb relació a la tramitació de la llei de l'esport?

Se m'ha acabat el temps. M'han quedat algunes qüestions. Si no surten en els altres grups, després ho intentarem, al segon torn de paraula. Però, en tot cas, el missatge que li dèiem: comptin amb nosaltres per seguir defensant l'esport al nostre país.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. En primer lloc, agrair-li la intervenció al president de la UFEC i felicitar-lo, com ja vam fer el dia de la seva reelecció.

I, d'altra banda, li vull també agrair la seva presència avui aquí, perquè, justament, s'està constituint avui, a les instal·lacions de l'INEFC, la Taula de l'Esport, i ens sorprèn una mica que en una comissió d'esports, en la legislatura que tenim departament, que es constitueixi, justament, la Taula de l'Esport en un dia que hi ha comissió al Parlament i que, a més, hi han tres institucions representatives de l'esport, com és l'INEFC, com és la UFEC i com és el CAR..., bé, creiem que s'hagués pogut organitzar d'una altra manera. No sé què en pensarà el partit que sustenta el Govern. Si més no, l'hi preguntarem al conseller, perquè creiem que no és de rebut, i més si li donem la importància que li volem donar a la Taula de l'Esport.

Un altre punt, el qual segurament compartirem, és que és evident que al món de l'esport tenim dèficit en molts aspectes. Tenim un dèficit molt greu en les infraes-

structures, fet que suposa, no?, que tot el rendiment esportiu, segurament, que en podríem treure, no rendeix perquè falten infraestructures.

Sí que és veritat que hi ha un pla de xoc que ha anunciat el Govern, però que de moment encara està en fase de diagnosi i ja ens han dit que fins a final d'any no estarà feta aquesta fase. Per tant, el recorregut és llarg i creiem que, aprofitant que hi ha departament, les coses haurien d'anar una mica més ràpid.

Nosaltres, des del primer dia, ja li vam demanar al conseller que creiem que s'havia d'augmentar la dotació pressupostària per al sector esportiu, però ens trobem que no hi han pressupostos, els suplementos de crèdit tampoc no van per aquesta direcció. I, des de Junts, nosaltres ho seguirem lluitant i esperem que amb màxim consens i amb la resta de grups parlamentaris.

D'altra banda, també li voldríem posar sobre la taula el tema de les seleccions esportives catalanes. No sé com ho estan treballant des de la UFEC, si les federacions hi estan posant de la seva part, si no...

Nosaltres sabem que hi han hagut partits de la selecció catalana de futbol. Creiem que és una bona oportunitat que hem d'aprofitar. A més a més, no?, ja que hi ha departament i conselleria, creiem que també és una bona manera de professionalitzar l'esport, perquè és evident, eh?, que les seleccions esportives demostren un sentiment de nació, però també demostren que molts esportistes es poden tecnificar a través de l'esport, i fer-ho a través d'una selecció també suposa un plus com a rendiment esportiu.

I després també m'agradaria afegir un nou punt, una mica vinculat també a la llei de l'esport, no?, que és evident que està en tramitació i a veure què passa i a veure com encaixa amb la ILP que vosaltres teniu presentada, i no sé quina és la vostra manera de poder-ho enfocar perquè la llei de l'esport també reculli totes les demandes que en el seu moment vau presentar vosaltres, però sí que a mi m'agradaria fer una especial menció..., i, a més a més, ho sé, que us he escoltat en altres actes, que sempre heu reivindicat el fet de la professionalització de les juntes directives. Creiem que és un punt important que s'ha de tenir en compte perquè ho posa de manifest, eh?

És evident que nosaltres defensem i defensarem sempre que les entitats han de ser sense ànim de lucre, però també és evident que aquest model comença a estar obsolet, que el necessitem actualitzar, el necessitem modernitzar i necessitem donar una ajuda a totes les juntes directives.

Aleshores, jo no sé de quina manera teniu vosaltres enfocat aquest tema. És evident que amb un canvi normatiu ho podríem fer, però quins sistemes de transparència també tindríeu? Perquè és evident que s'hauria de fiscalitzar tota aquesta acció de govern: si els presidents de les entitats poden cobrar o no, si només podrien cobrar els presidents de les federacions... Saber, una mica, quin és el vostre enfocament en aquest sentit.

I res més. Nosaltres..., a disposar per a tot el que necessiteu i endavant amb la feina.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. És ara el torn del Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Agrair la presència del senyor Gerard Esteva, president de la UFEC, i sumar-me també a l'enhorabona per la reelecció en el seu càrrec recentment. Volem també reconèixer la feina que feu, des de fa anys, per impulsar, per coordinar i per representar a tot l'esport federat de Catalunya, i posar en valor la vostra tasca perquè les federacions puguin dur a terme la seva tasca amb dignitat.

I és que a Catalunya tenim un teixit esportiu que és molt potent, però també molt fràgil; fràgil, perquè la majoria de federacions, de clubs, com bé ha pogut explicar

vostè, han de viure amb recursos molt ajustats, amb dificultats per cobrir, inclús, despeses corrents, mantenir instal·lacions o donar sortida als seus esportistes, especialment també en els esports minoritaris.

I per això és que entenc que una de les vostres principals reivindicacions sigui la millora del finançament de l'esport federat. És que és una evidència. Garantir que les subvencions arribin a temps i que hi hagi més estabilitat i previsibilitat. I comparteixo totalment aquest diagnòstic, i és que l'esport és sempre a la cua dels pressupostos, i és intolerable aquesta demora en el pagament de subvencions a les federacions. El finançament és escàs i, a sobre, mal pagats.

També m'ha semblat molt rellevant el que heu plantejat en moltes ocasions sobre la necessitat de modernitzar el mapa d'instal·lacions esportives a Catalunya, i és que hi ha poliesportius obsolets, camps que no compleixen condicions i una enorme diferència també entre territoris. I, en aquest sentit, també voldria plantejar-vos, doncs, quina valoració feu del pla de xoc en matèria d'infraestructures esportives que s'ha anunciat des de la Generalitat de Catalunya. Demanar-vos si s'estan fent millores reals sobre el terreny, perquè a nosaltres ens fa l'efecte que no està sent així i que, sense pressupost, és impossible dur-ho a terme.

També plantejar-vos..., nosaltres vam portar en aquesta cambra una deducció de l'IRPF per a les despeses de la pràctica esportiva. Hi ha comunitats autònomes governades pel Partit Popular on s'està duent terme: a Madrid, Andalusia, Comunitat Valenciana. Creuen que a Catalunya s'hauria de seguir per aquest camí per tal d'impulsar i millorar també l'accés, especialment de les famílies vulnerables, a l'esport federat?

I, per últim, un tema que també s'ha posat en infinitat de vegades sobre la taula, i és el de la simplificació administrativa. Més enllà del finançament, moltes federacions traslladen la dificultat per tramitar ajudes, justificar les subvencions, o hi ha el famosíssim registre d'entitats esportives, que està sempre congestionat. I és saber si hi ha alguna proposta concreta que ens pugueu fer arribar per tal de simplificar aquesta burocràcia i agilitzar els tràmits.

I acabo, president, reiterant el compromís del Partit Popular amb l'esport federat, amb tot el que representa. Esperem no haver d'arribar al punt on vostè hagi de fer una vaga de fam a la porta del Palau de la Generalitat, i podeu comptar amb el nostre grup parlamentari per fer la pressió necessària perquè l'esport tingui els recursos i el pressupost que mereix.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn de VOX en Cataluña.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. I moltes gràcies a vostè també, senyor Esteva, per la companyia.

Ara veia aquesta imatge, no?, amb totes les federacions esportives de Catalunya. Em porta records d'anys que he passat en diverses d'aquestes federacions i estic segur que tots els que estem aquí presents almenys en reconeixem una. I això és un fet molt significatiu de com vostès realment representen tot aquest teixit esportiu català.

Amb referència a la seva exposició, jo crec que no puc dir massa més, aplaudir el que vostè ha explicat avui, amb la contundència que ho ha fet. Crec que és important. Perquè molts cops ho posem sobre la taula, escoltem moltes paraules maques, però després no hi ha aquesta resposta real. Sí, tots donem suport a l'esport, tots sabem lo important que és per a la cohesió social, per a la salut, per a tal..., però és que estem igual que sempre. I quan parlem del compliment de les obligacions adquirides per la Generalitat, ja no només d'aquest any, sinó d'anys anteriors, doncs no hi ha una solució.

Hem vist, amb les xifres que ha posat, aquest retrocés del seixanta per cent en la inversió des de fa aproximadament deu anys. I vostè feia una comparativa amb la cultura, i no és una qüestió d'enfrontar, evidentment, l'esport amb la cultura, perquè no són dos aspectes que s'hagin de barallar o que un competeixi amb l'altre, sinó tot lo contrari, són..., doncs van bé junts, no?

Però sí que hi ha una cosa que... Per què hi ha més inversió en cultura que en esport? Doncs perquè alguns han vist en la cultura l'oportunitat de polititzar-la per comprar vots i fer propaganda política. I ja està. I aquest és el motiu pel qual la cultura té més diners que no pas l'esport.

Ara en sentim molt, a parlar de l'esport, i alguns, doncs, des d'una perspectiva que va més en la qüestió aquesta de polititzar-ho que no de solucionar els problemes reals, perquè la gran proposta de l'esport, aquesta legislatura, quina ha sigut? Complir amb les obligacions adquirides? No, les seleccions catalanes. Ah, aquí està, aquesta és la gran proposta. Igual, doncs, a través d'aquesta línia, aconseguixen que comencin a posar-hi una miqueta més de calés.

No crec que sigui l'opció correcta, que els vulguin convertir en una eina política, però, en fi, en qualsevol cas, volem que es compleixin aquestes obligacions. I ja ho anuncio, des de VOX hem presentat una iniciativa, posterior a la reunió que vam tenir, doncs perquè es sotmeti a votació en aquesta sala el compliment d'aquestes obligacions amb els clubs, amb les federacions i amb la Unió de Federacions Esportives.

I, per acabar, com que em queden trenta segons, li faré només una pregunta, i és de què ha servit la creació d'una conselleria d'esports?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara és el torn del Grup Socialistes i Units per Avançar.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Bé, volíem començar la intervenció, doncs, felicitant-lo per la reelecció, evidentment, i també felicitant-lo per l'organització del Congrés de CUFADE que heu fet a l'Espanyol aquest dissabte –molt interessant–; un espai de trobada i debat que posa en valor el paper central que tenen les federacions en la construcció d'un sistema esportiu robust, integrador i de qualitat.

La UFEC, des de la seva fundació, heu estat un agent essencial per articular i donar força al conjunt de les federacions esportives catalanes. Heu sabut combinar la defensa dels interessos col·lectius amb una aposta clara per la innovació, els serveis compartits, la formació, la promoció de l'esport federat i la generació de vincles amb el teixit associatiu, l'empresa i també les institucions públiques.

En aquest sentit, celebrem que la nova conselleria d'Esports reconegui el paper de la UFEC com un actor estratègic del sistema esportiu català, tot i que cal continuar consolidant aquesta aliança institucional, dotant les federacions d'eines, recursos i estabilitat normativa per continuar desenvolupant la seva funció pública, social i esportiva. També som conscients que les federacions i la pròpia UFEC apunteu reptes importants, eh?, tots els que heu anomenat avui, que no són pocs i són prou importants.

En aquest sentit, sí que m'agradaria fer la pregunta de com es podria reforçar la col·laboració entre la UFEC i la nova conselleria d'Esports per garantir un sistema federatiu més fort, més eficient i més compromès amb el país i la ciutadania, a banda de revertir les males notícies, evidentment, que és la situació econòmica actual. Que sí, que és culpa dels partits polítics, però potser és més culpa dels que han governat que dels que no han governat.

Aquí la corba d'inversió ha començat a revertir-se a partir del Govern d'Esquerra Republicana. I ho hem de dir. I jo penso que la creació de la nova conselleria és una bona notícia i també se li ha de donar un marge per negociar pressupostos, per a una sèrie de coses, i el temps dirà on ens porta la creació d'aquesta nova con-

selleria, que jo penso que li hem de donar la confiança que es mereix, perquè de moment està activant molts dels temes que estaven aturats o que s'havien començat a posar en marxa, però encara no havien evolucionat.

Respecte a la llei de l'esport. Doncs, evidentment –ho hem parlat personalment–, tindreu vot, sou molt importants. Representeu una part molt important del teixit esportiu de Catalunya i, evidentment, sereu importants en aquesta llei, i així també ens ho ha manifestat la conselleria, perquè també em consta que han parlat amb vostès.

Doncs moltíssimes gràcies per la seva compareixença i a la seva disposició, com ja sap que hi estem.

El president

Gràcies, diputat. Ara teniu..., això, deu minuts per contestar.

Gerard Esteva Viladecans (president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya)

Moltes gràcies a tots, diputats, diputades. Jo, si us sembla, per ordre d'intervenció, dono resposta. La primera, a la diputada Vilalta. Parlàvem nosaltres, a vegades..., jo ho anomeno «la tortura dels mil talls», eh? És una tortura xinesa que s'aplicava a l'època i era que et començaven a fer tallets a l'esquena, no? El primer tall no et passa res, el segon no et passa res, el tercer no et passa res, però, bé, quan en portes cinc-cents, ja et comença a fer bastant de mal, i quan en portes mil, la palmes dessagnat, no? Però no és un gran cop, és a poc a poc.

I això és lo que ens està passant al sistema, no?: falta d'inversió i el que hem explicat de les instal·lacions esportives dels clubs. Per tant, estem en aquest moment.

Quan es parlava de la tercera ampliació de crèdit, d'aquests 40 milions d'euros, només especificar-l'hi: n'hi havien 14,8 per a les federacions, que és lo que s'ha acabat pagant. No és que se n'hagin posat 14,8 més, sinó que, com que l'any anterior s'havia fet bianual i s'havia pressupostat tot en aquell any, aquest any hi havia zero euros per a les federacions. I suposo que el Govern va dir: «Hòstia, posem-ne 14,8 perquè, si no, encara farem feredat.»

Per tant, dels 20, 14,8 estaven aquí, i els altres 25 ja estaven compromesos en el pla d'infraestructures dels diferents ajuntaments que ja estava aprovat. Primer es va aprovar fins a, si no ho recordo malament, tres mil o cinc mil habitants, i ara hi havia el de fins a deu mil habitants. Per tant, totes aquestes partides estaven compromeses. No és que hi hagi hagut més pressupost. Per tant, aquesta ampliació de crèdit no ens ha servit de res, no estem millor que estàvem l'any anterior, sinó que, simplement, han anat a cobrir allò que estava compromès i que, si no ho haguessin realitzat, hagués sigut un autèntic drama, no?

Com veiem aquesta confluència de la llei? Jo la primera cosa que els hi haig de manifestar és una frustració personal. Jo crec que hi ha hagut un maltractament democràtic a la comissió que va promoure la ILP, sistemàticament, des de l'any 2018. Jo crec que hi ha hagut una falta de respecte democràtic.

És a dir, nosaltres vam recollir 154.000 signatures. I a qualsevol ILP que presenten aquí al Parlament se'ls hi dona molta protecció, se'ls hi dona molt valor, no?, perquè és el poble que parla, el poble que s'uneix. Bé, si s'uneixen els seus, sí. Però, clar, si s'uneixen els que no són seus, llavors ja no és tan important i ja no els hi respectem tant i, llavors...

Però jo no sé si saben, crec que va ser a l'anterior legislatura..., o l'altra, ara no recordo quina va ser de les dues, eh?, perquè aquí *tanto monta, monta tanto*. Van demanar 280 intervencions, que vam calcular que quinze minuts cada intervenció, amb les sessions que hi havia de la daixò, haguessin passat els propers trenta anys fent compareixences. Si això no és una falta de respecte democràtic, digui'm a mi què és això. Els americans en diuen «filibusterisme parlamentari», no? Ho sento, és una presa de pèl.

Que sí, que som els de l'esport i som pobres i alegrets, i som molt simpàtics i anem amb la pilota darrere i «vinga, nen, juga a la pilota». Bé, sí, està molt bé. Tampoc som «tontos».

Vull dir, que jo crec que des d'aquesta perspectiva hi ha hagut un maltractament sistemàtic al que ha representat aquesta ILP, independentment que..., escolti'm, hi estem d'acord o no hi estem d'acord? Perquè si no hi estan d'acord, hi voten en contra, i si hi estan d'acord, hi voten a favor. Però el que no pot ser és pendular la gent i aquesta falta..., sincerament els hi dic, eh?, i no poso culpables ni poso noms als culpables, però si s'ho miren en perspectiva i ho analitzen, veuran que aquí hi ha hagut una falta de respecte absoluta cap al que significava la iniciativa popular.

Escoltin, i si als parlamentaris no els hi semblen bé les iniciatives populars, que ho puc respectar, doncs eliminen la llei d'ILP. Però el que no pot ser és tenir una ILP i després dir: «Bé, doncs aquests ara els marejarem durant...» Del 2018 –estem al 2025–, portem set anys marejant la perdiu amb aquesta història.

Tampoc em sembla bé que ara, de cop i volta, el Govern tregui un altre decret quan hi ha una ILP aquí, quan, a més a més, nosaltres hem manifestat que el sector sense ànim de lucre s'ha unit. Vull dir, escolti'm, això potser... I aquí jo sí que els interpello a vostès directament; ja no al Govern, a vostès directament. Escoltin, no són la Comissió d'Esports? Posem-nos les piles i ens posem tots d'acord i mirem aviam què és el que en traïem, no?

Aquí hi ha un perill amb la llei de l'esport, eh? Si aquesta llei de l'esport ha de representar l'obertura de l'empresa privada, del turisme esportiu i de l'ànim de lucre en el món esportiu de la Generalitat de Catalunya, estem morts.

Miri, els hi posaré un exemple. Nosaltres som la primera entitat sense ànim de lucre de l'Estat amb projectes europeus, amb programes «esport plus» que se'n diuen, eh?, projectes europeus –la primera.

Aquest any, per una raó de transparència –ja saps que aquests d'Europa són molt pesats–..., en un tema de transparència van dir: «No, escolti'm, ara a les convocatòries d'esports de la Comissió Europea, ja no hi seran només les entitats sense ànim de lucre, que estava copat només aquest sector, sinó que això ara..., hi podrem entrar les empreses i les assessories.» Però saben què ha passat? Que s'han quedat el vuitanta per cent dels projectes, i que els clubs els han expulsat.

I ara, l'altre dia vaig estar amb el Comissari Europeu d'Esports i em deia: «Hòstia, és que tenim un problema.» Dic: «Bé, però clar que tens un problema, però si ja t'ho havíem dit que et passaria això! Què et penses? Si és que estan més preparats! –si és que estan més preparats!–, si és que és normal, si és que els hi va la pela!» Si és que el nostre sector són gent que s'hi dedica amb il·lusió, amb ganes, però que no tenim aquesta capacitat competitiva. No tenim una capacitat competitiva, per exemple, per presentar-nos a concessions i perdre diners, i en canvi els fons d'inversió sí. O sigui, no estem en igualtat de condicions.

Per tant –i aquí sí que els hi demano–, la llei de l'esport ha de garantir el marc de relació de les entitats sense ànim de lucre amb el Govern. I l'empresa, que és molt important, i nosaltres..., ja els hi he explicat al principi: nosaltres tenim una pota que és empresarial, i no estem reclamant que aquesta pota empresarial entri dins d'Esports. Aquesta pota empresarial ha d'anar a Empresa, i la pota de turisme esportiu ha d'anar a Turisme. No els hi he dit que havíem fet una agència de viatges? També formem part del turisme esportiu, nosaltres. Doncs això a Turisme, no a Esports, perquè aviam si ara obrirem el pastís i el pastís se'ns el quedaran els altres. Ja estem prou matxucats com perquè, a sobre, entrin els altres i se'l quedin.

O sigui, alerta, perquè aquest discurs bonista de «no, aquest que corre pel carrer...», «no, que això..., turisme que ve aquí és molt important», «no, que l'empresa, no?, l'empresa privada...» Miri, abans parlàvem de la Taula de l'Esport, i una de les coses que ja els hi avanço és: a mi no em sembla, des d'una perspectiva científica, correcta la composició de la Taula de l'Esport.

Miri, empresarialment, hi han tres representants, el d'Adecaff, el d'Indescat, i el de Gestiona, que representen entitats amb ànim de lucre, quan no tenen competència, per la llei de l'esport, la conselleria, però estan a la Taula de l'Esport. Bé, miri, escolti, que jo hi sigui està bé, però en tenen tres.

Saben quant té el sector esportiu? Federat, per exemple? Que representem setanta-una federacions, dotze mil clubs, i 750.000 persones? En tenim dos. Nosaltres, com a Unió de Federacions, i una federació que, a més, no l'hem triat nosaltres, l'han triat ells. No sé amb quin criteri, però l'han triat ells.

És a dir, quin sentit té tenir una taula que representa..., no?, o sigui, que no representa el que realment hi ha al carrer? Sota quin criteri científic està composta aquesta taula? Jo els hi faig la pregunta també, perquè potser vostès també en són responsables, no ho sé. Jo ja em perdo de qui ha de tenir la responsabilitat de què. Però, escoltin, doncs potser ho haurien de preguntar. En base a quins criteris i què representa cadascú? Què representa cadascú? Perquè, clar, jo, per entitats que representen aquestes tres amb nombre de socis, els hi superen enormement, no? I per tant, jo, des d'aquesta perspectiva, crec que és important que ens ho mirem i que en siguem autocrítics, perquè, si no, aquí ens colen..., al final, t'ho acaben colant tot.

Respecte... Per tant, al tema de la llei hi ha per resoldre, eh?, Marta. Jo crec que aquí el que hem de fer és, amb responsabilitat, amb generositat i amb transparència, conjurar-nos. Els que esteu aquí, que sou els responsables de la llei... O sigui, la llei no l'aprovarà el Govern, ni l'aprovarà la Unió de Federacions, ni els de la ILP, l'aprovarau vosaltres, que sou els parlamentaris. Us heu de conjurar i dir: «Escolta'm, ja n'hi ha prou. A aquests "tios" els hem marejat vuit anys. Això és indigne des d'una perspectiva democràtica. Anem a fer bé les coses. Asseguem-los: "–Escoltin, vostès, quina iniciativa tenen? Tenen aquesta iniciativa? L'han pactat amb el sector? –Sí. –Estan d'acord amb el sector? –Sí. –Bé, doncs, escolta'm, què hi diu el Govern? Vol afegir això? Vol afegir lo altre?"» Posin-hi política, també. Cadascú de vostès pensa d'una manera diferent. Bé, mirin quines són les majories i posin també el seu granet de sorra. Però si el gruix està fet! –si el gruix està fet!

Per tant, l'única cosa que hem de fer és posar-ho sobre la taula i posar-nos a treballar. I de forma urgent, eh?, perquè els clubs estan perdent les concessions ara, i un club amb concessió perduda és un club mort, i s'estan morint ara. La tortura dels mil talls ja la tenim en marxa. Ja en tenim uns quants, de talls, en aquest país. Per tant, en això ens hem de posar... I vostès en són els responsables, i els faig una crida activa a que vostès ho puguin resoldre, no?

La Montse Ortiz. Respecte al tema de la Taula de l'Esport, ja li dic, quina és la composició i el per què. Jo crec que això és important que ho preguntin també.

Inversió en instal·lacions: és importantíssim; tenim un problema gravíssim. Però és que tenim un problema gravíssim també amb els nous projectes. Nosaltres tenim cinc federacions que tenen projectes internacionals –de centres internacionals, com el del CAR, però per a cada un dels esports– per desenvolupar, tenen el suport dels ajuntaments, tenen, inclús, el suport de l'Estat, i no el de la Generalitat perquè no hi ha pressupost, i els hi diuen que no. Això no ens ho podem permetre com a país, crec jo.

I després hi ha un altre tema que també és important en aquest sentit: la limitació del creixement del nostre esport recau en que no hi han instal·lacions. Preguntin al president de rugbi, per què no creix en llicències? Perquè no té camps. Preguntin al president del futbol americà per què no creix en llicències? Perquè no té camps. Preguntin als diferents esports per què no poden créixer? Perquè no tenen espais per desenvolupar la seva activitat. I, per tant, és urgentíssim que es faci.

I s'ha anunciat que es posaran 120 milions d'euros en aquests propers quatre anys. Però què són 120 milions d'euros? Vostès són alcaldes, han tingut responsabilitats molts de vostès en ajuntaments. Què val fer un pavelló? Quants ajuntaments tenim? Què és el que necessitem? El que necessitem són aquests 1.000 milions d'eu-

ros que no hem tingut aquests anys i que es conjurin per posar-los en inversió i que puguem actualitzar el parc. És que això és urgentíssim.

Quant a professionalització, és bàsic i urgent. I jo no inventaria la pilota ni seria més papa que el papa. Què fa la resta del món? Doncs lo mateix que fa la resta del món aplicar-ho aquí, eh?

Perquè també jo els hi diria: vostès són diputats i diputades, i s'hi dediquen, però també tenen retribució. Vostès podrien fer la feina que fan sense tenir la retribució que tenen? Vostès les podrien fer amb la mateixa intensitat, amb la mateixa dedicació i amb la mateixa responsabilitat?

Perquè, a més a més, un president de la federació o un president de club, segurament a diferència de vostès, és que les decisions que pren li poden ser de responsabilitat patrimonial *a posteriori*. O sigui, a aquell pobre li va malament la instal·lació i palma i, a sobre, li van en contra del seu patrimoni. Això..., a vostès no sé si els pot caure el pèl aquí des d'una perspectiva parlamentària, però a un club sí que li passa. O sigui, no només no té temps a dedicar-hi com n'hi dediquen vostès, sinó que, a més a més, té responsabilitats patrimonials.

Per tant, des d'aquesta perspectiva, jo crec que és imprescindible. I això..., escoltin, el grup que dona suport al Govern, crec que en això els han de pressionar i dir «escoltin, això...», abans del setembre, pràcticament, que és una modificació d'un decret, que això a la propera reunió del Govern poden fer-ho; modifiquen el decret i on diu «no es podrà cobrar», s'elimina aquella frase i s'ha acabat el problema. Que és com estava abans del 2010, per cert. Abans del 2010 no teníem aquest problema, va ser la modificació del decret.

Per tant, escoltin, jo els insto, positivament, a que això ho puguin fer i ho resolguin de forma ràpida, perquè, al final, escoltin, les coses s'han de poder notar, no?

El Pau Ferran, del PP. Bé, com he dit, els 120 milions d'euros són absolutament insuficients, cal apurar molt més perquè hi ha una mancança real d'instal·lacions al nostre país.

La deducció de l'IRPF jo crec que és una mesura essencial, on a les comunitats que s'ha fet ha funcionat i ha funcionat molt bé. Per tant, escolti'm... I això no ho han inventat a Espanya, això ho van començar a fer als Estats Units ja fa molts anys. I, llavors, escolti'm, en allò que funciona al món, crec que val la pena aplicar-s'hi.

La simplificació burocràtica. Miri, nosaltres fa molt de temps que al Govern, aquest i els anteriors, ja els hi vam dir. Volen solucionar el tema, per exemple, dels registres d'entitats esportives? Doncs facin-lo declaratiu. Si és que no costa tant!

Vostès canvien la normativa i diuen: «Escolti, miri, aquest registre serà declaratiu.» Què vol dir? Vol dir que jo faig les meves eleccions, el secretari signa la documentació, la presento, en el moment que fa..., el segell, allò ja serveix. Que després això està malament o té responsabilitats penals, escolti'm, ja «l'emparam» aquell «tio» que ha fotut trapes, si és que en fa. Però per què ha d'haver-hi un funcionari que miri... «No, miri, és que aquest no sap llegir.» Segurament perquè es pensen que, com que són els de l'esport, deuen ser «tontets» i alegrets i llavors diuen: «Bé, ens ho hem de repassar, no?» Però, escolti, per què? Però quin sentit té això? No té cap mena de sentit. És que no té cap mena de sentit, amb els problemes que això representa.

Per tant, solucions n'hi han i, a més, són rapidíssimes. Faci'l declaratiu. Declari que sigui declaratiu i s'ha acabat el problema. I ja no tindrem més problemes, no? Per tant, es pot fer i jo crec que s'ha de fer.

L'Alberto Tarradas, de VOX. La pregunta «de què serveix la conselleria?» Bé, nosaltres els hi haig de dir que estem esperançats en el sentit de que, bé, és millor tenir conselleria que no tenir-la, això per començar, perquè almenys et permet tenir l'instrument. I la voluntat que han manifestat tant el conseller com el secretari general és de voluntat de tirar cap aquí.

El que passa, clar, que estem molt fotuts. És que el malalt està a l'UCI. És que estem a l'UCI. Llavors, no serveix allò de dir: «Bé, doncs jo ja passaré un cop a la setmana.» No, és que si passen un cop a la setmana, el malalt es morirà. Per tant, el que han de fer és aquí treballar i amb ambició. I «ambició» vol dir, escolti'm, el conseller... Clar, jo sempre ho he explicat, això, eh? Poden haver-hi dos tipus de polítics: el que obeeix el president i ho traspasa al sector, o el que defensa el sector i convenç el president. Per tant, jo crec que aquí necessitem que el conseller sigui d'aquests segons, que sigui..., «crec en l'esport», i convèncer el president amb allò que hem dit del Sassoli: no paraules, amb fets. És a dir, hi posarem més diners, hi posarem..., escoltarem el sector, treballarem en aquesta línia, no?

Per tant, estem esperançats, tenim diàleg amb la conselleria; estem esperançats, però, bé, escoltin, el temps passa. Vull dir, ara ja fa un any que estem, i jo crec que hem de començar a tenir resultats.

Nosaltres, hi insisteixo, el 2025 ja hauríem de tenir resultats en aquest sentit –ja hauríem de tenir resultats en aquest sentit. *(Veus de fons.)* Sí.

I acabo. I com podem valorar la relació entre el Govern i la UFEC?, que preguntava el diputat del PSC. Doncs, miri, com que la història ens ha de servir per entendre què ha passat, què no ha funcionat i què ha funcionat –això en general a tots, no?–, el que hem de veure és què ha passat. Quina ha sigut la millor època de l'esport a Catalunya? Doncs, miri, la millor època de l'esport a Catalunya ha sigut quan el Govern de la Generalitat ha anat de la mà del sector, quan s'han entès, quan han treballat de forma conjunta, quan el sector li ha dit: «Ecolti'm, hi han aquestes mancances i hauríem de tenir aquestes solucions.» I el Govern..., òbviament és el Govern, no estem dient que el Govern faci el que digui el sector, estem dient que col·labori amb el sector.

I, per tant, què ha de passar? Doncs, escolti'm, lo que ha passat quan ha funcionat bé el Govern de la Generalitat amb l'esport, doncs que treballin de forma conjunta. La nostra predisposició és absoluta i l'hem manifestat en públic, en privat: la voluntat de treballar en aquesta línia.

Però ja ha passat un any i en queden tres, diguem-ne, i, per tant, ens hem de posar les piles, perquè la situació... Hi insisteixo, vostès han vist els números, vostès estan llegint al diari cada dia lo que està passant amb els clubs. Per tant, ens hem de posar les piles i les solucions han de ser ja. Si tardem massa a donar solucions, això tindrà conseqüències irreparables.

Per tant, màxima predisposició i la solució és treballar conjuntament amb el sector, que, per part nostra, amb tota la humilitat, tenen tota la predisposició, aquest Govern i qualsevol Govern de la Generalitat, perquè nosaltres no fem política partidista, sinó que treballem i defensem els interessos de l'esport, no?

El president

Moltes gràcies, perquè heu contestat... *(Veus de fons.)* No, no, però heu contestat totes les preguntes, que eren moltes, i, per tant, no costa gaire deixar córrer una mica més el temps.

No sé si hi ha alguna puntualització breu per part d'algun grup... Si no és així, suspenem dos minuts per acomiadar-nos del president de la UFEC i reprenem de nou amb les propostes.

La sessió se suspèn a tres quarts de sis de la tarda i es reprèn a tres quarts de sis i quatre minuts.

El president

D'acord. «Reanudem» la sessió. El punt 11... Reprenem –perdó. *(El presidentriu.)* Ho he dit en llobregatí. *(El presidentriu.)*

El punt número 11, que és la proposta de resolució sobre la construcció i rehabilitació de vestidors, hem quedat que quedava posposada.

Per tant, anem a la següent, que és... No sé si hi ha alguna substitució per part de Junts que m'hauríeu de dir... (*Veus de fons.*) Sí?

Montse Ortiz i Martí

Sí –perdó–: el diputat Ignasi Prat substituirà el diputat Isaac Padrós.

El president

Gràcies.

Proposta de resolució sobre la consolidació i la reactivació de la Taula de l'Esport i l'Activitat Física

250-00325/15

Doncs ara sí, el punt 12, que és la proposta de resolució sobre la consolidació i la reactivació de la Taula de l'Esport i l'Activitat Física, que és presentada pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que és qui té ara la paraula.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltes gràcies, president. I per poder parlar d'aquest punt avui, que prèviament n'hem parlat amb les compareixences, però que també quedi, doncs, el suport d'aquest Parlament o, en tot cas, el posicionament d'aquest Parlament, en aquesta Taula de l'Esport i l'Activitat Física. Perquè si fem una mica de retrospectiva i mirem d'on venim, veiem que, el 15 de novembre del 2022, el Govern de la Generalitat d'aquell moment va declarar l'esport i l'activitat física com un bé essencial, i, a més a més, va crear la Taula de l'Esport i l'Activitat Física com aquest espai col·legiat, consultiu, amb la participació de tots els actors, diversos entre ells, doncs, de l'àmbit esportiu, per tal de poder debatre i afrontar els reptes que comparteix el sector.

El però ve quan aquesta legislatura, amb el nou Govern i, a més a més, amb una conselleria de l'Esport nova al nostre país, aquesta taula no es va tornar a convocar, va quedar en una via morta. I aquí és on s'aixequen les alarmes, la nostra preocupació com a grup parlamentari, i registrem –i ho tenen aquí al dossier de la comissió–, el dia 25 de febrer del 2025, la proposta de resolució per reactivar la Taula de l'Esport i l'Activitat Física.

Doncs bé, això era al febrer d'aquest any. Al març, al cap de quinze dies, curiós, però el Govern aprovava l'acord de govern, on creava de nou la Taula de l'Esport i l'Activitat Física. És evident que hi va haver una denúncia de la inacció del Govern i, a partir d'aquí, hi va haver el Govern, que va moure fitxa.

Però podem seguir, perquè ja fa uns dies que..., de fet, com que treballem amb molta antelació en aquesta comissió, més d'un mes que tenim l'ordre del dia fixat per a aquesta comissió, i sabíem que debatriem la proposta de resolució sobre la reactivació de la Taula de l'Esport i l'Activitat Física al nostre país, i què ha passat avui, en paral·lel a aquesta comissió? Doncs la constitució formal d'aquesta taula, que faria plorar..., no fa riure, sinó plorar.

És a dir, és curiós que coincideixi; però no només és curiós, perquè no creiem en les casualitats d'aquest tipus, és que considerem –i abans també es comentava– una falta de respecte institucional que, en un moment en què s'està celebrant una Comissió d'Esports al Parlament, ara que tenim Comissió d'Esports al Parlament, per sort, on venien tres organismes importants del nostre país, tres organismes, entitats importants que formen part, d'una manera o altra, de la Taula de l'Esport del nostre país, com ha sigut l'INEFC, el CAR i també la UFEC, doncs que al mateix moment, a la mateixa hora, i a més a més a la seu d'INEFC de Barcelona, es constitueixi aquesta taula. Que celebrem que passi; però, home, que passi al mateix moment ens sembla una broma de mal gust.

I això ho volíem denunciar, per bé, doncs, de que ens n'alegrem, que, d'alguna manera, el Govern hagi rectificat o, en tot cas, hagi agilitzat i hagi accelerat la reac-

tivació d'aquesta taula, perquè creiem que és una eina de país important i imprescindible.

En tot cas, què diu la proposta de resolució? Doncs diu que es reactivi aquesta taula. Això ja ha passat, però hem volgut mantenir aquesta proposta de resolució perquè quedi constància també del posicionament dels grups. I esperem –i així els hi demanem als grups–, doncs, el suport a aquesta PR, que vol dir el suport a aquesta taula, com un organisme de país que treballi, doncs, pels consensos en l'àmbit esportiu.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I ara el grup que ha presentat esmenes, en aquest cas és el Grup de Junts.

Té la paraula.

Francesc de Dalmales i Thió

Gràcies, president. Bé, doncs ens hem trobat aquesta desagradable sorpresa, que és l'enèsima falta de respecte del Govern en aquest Parlament. Que s'hagi convocat com s'ha convocat aquesta primera sessió de la Taula de l'Esport, amb la seva configuració, ens sembla un error immens.

Però, en tot cas, nosaltres avui estem en estat de xoc, perquè no és només això, és que nosaltres tenim la tendència que tot allò que toca el Govern ho espanyolitza. Avui n'hem tingut un exemple i estem, hi insisteixo, en estat de xoc. Avui hem votat en aquesta comissió en contra de que comparegui el conseller per donar explicacions per l'organització de partits de la Roja a Catalunya.

Ens sembla vergonyós. Ens sembla vergonyós que una proposta que no incloïa reprovar, que Junts en demanàvem explicacions, i que el Govern, una vegada més, hagi trobat el suport explícit dels Comuns, que ja el sabíem, i el d'Esquerra, que reconeixem que aquesta no la vèiem venir, que també els hi donin suport en aquesta situació i, per tant, que trobem normal que s'organitzin partits de la Roja...

Miri, nosaltres som els d'«Una nació, una selecció». I potser ens hem quedat sols aquí en aquesta comissió, però al carrer no estem sols –al carrer no estem sols– i seguirem defensant «Una nació, una selecció».

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per part de la resta de grups, li correspon el torn al Partit Popular.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Anunciar que votarem a favor d'aquesta proposta de resolució.

I considerem que cal tenir en compte dos elements. El primer és l'element estrictament temporal. És que pocs dies després del registre d'aquesta proposta de resolució es va anunciar per part del Govern la reactivació d'aquesta taula i, per tant, entenem que l'objectiu final d'aquesta proposta ja s'ha complert.

Però, alhora, també voldria sumar-me a la queixa per la incongruència de que s'estigui celebrant en paral·lel aquesta Taula de l'Esport al mateix moment que aquesta comissió està en marxa i hi ha representants i membres d'aquesta taula compareixent aquí al Parlament.

Segon element –i per tots vostès ja és conegut–, nosaltres no som fans de la creació d'estructures que van més enllà de la pròpia Administració, a base de taules, pactes, taules pel pacte, protocols... I aquesta macroestructura considerem que no contribueix en res a l'hora de prestar serveis públics de manera eficient, però, en aquest cas, entenem que sí que pot ser una bona eina per escoltar i tenir en compte les demandes del sector, especialment en aquest moment que s'està posant sobre la taula la futura llei de l'esport.

I, simplement, una puntualització, senyor Dalmases: no és espanyolització, és socialisme; socialisme al que vostès donen suport al Govern d'Espanya i que sostenen tot i els seus casos de corrupció.

El president

D'acord. Ara té la paraula el Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Bé, lo que s'havia de dir jo crec que ja ha quedat dit i, simplement, anunciar l'abstenció del nostre grup.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I per últim el Partit Socialista, el Grup Socialistes i Units per Avançar.

Guillem Mateo Sellas

Moltes gràcies, president. Avançar, lògicament, doncs que el nostre vot serà favorable a aquesta proposta de resolució.

I, a vegades, la vida et fa viure capítols un punt inexplicables que busquen retorçar els fets i la realitat per poder mantenir certs posicionaments polítics, a vegades d'una manera inversemblant. I m'explicaré.

Jo m'imaginava, potser, o molts dels grups que avui pertanyen aquí, en aquesta comissió, s'imaginaven, potser, venir aquí amb aquesta proposta de resolució a instar el Govern a dur a terme compromisos incomplets i que no duïen a terme. I, clar, avui la crítica és que, malauradament, el que demana aquesta PR ja s'està complint en el mateix temps i forma que avui aquesta comissió. Doncs sí, és el que ha passat, és veritat.

Però si tots els problemes d'aquest país fossin que tots els compromisos es complissin, doncs aniríem molt bé, perquè, si no, em sembla, d'una manera extrapolable, que el fet de recriminar que no es duen a terme els compromisos –quan es fan–, perquè coincideixen en temps i forma amb la comissió..., ni que totes les associacions d'aquest país fossin presidencialistes i només poguéssim haver-hi una persona de cada càrrec a cada reunió, no? Malauradament, no és així i, com molt bé veuen, el país avança gràcies a aquest Govern.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Doncs... (*Marta Vilalta i Torres demana per parlar.*) Sí, per l'esmena?

Marta Vilalta i Torres

Sí. Creia que no feia falta; entre d'altres coses, perquè tampoc s'ha parlat de l'esmena. Però sí que m'han obligat a agafar una altra vegada la paraula, perquè és la segona vegada en aquesta comissió, en els últims temps, que hem de lamentar des d'Esquerra que Junts per Catalunya aprofiti el seu torn per criticar Esquerra Republicana de forma gratuïta, en temes en què, a més a més, estem d'acord o, fins i tot, els podem compartir.

I, en tot cas, nosaltres no donàvem suport que el conseller vingui, justament, a posar el marc espanyol en la compareixença, sinó que justament el farem venir –i així també estem treballant conjuntament amb el Govern– perquè vingui a explicar tot el projecte de desplegament de l'oficina de les seleccions esportives catalanes i tot allò que acompanyarà aquest projecte. I, per tant, en aquell moment, cadascú li podrà demanar les explicacions que vulgui.

I, per últim, quatre mesos des de que es va registrar aquesta proposta de resolució, tenia temps el Govern per complir-la, diguéssim, que és el que hem tardat a poder-la debatre, o deu mesos després de que el Govern actual prenguéssim posició i

que el conseller comencés a treballar i assumir aquesta nova conselleria. Crec que hi havia temps suficient. Perquè ara vingui el grup que dona suport al Govern a dir que ja està, ja està complert. Bé, ho podien haver fet per iniciativa pròpia. Ho van fer després de que, des de la comissió, moguéssim fitxa els grups parlamentaris, i específicament Esquerra Republicana. En tot cas, ho celebrem i seguirem fent aquesta funció, que el que fa és fer i obligar a fer al Govern.

Gràcies.

El president

L'esmena queda acceptada?

Marta Vilalta i Torres

Perdó. (*Rialles.*) És que, com que no s'ha parlat de l'esmena... L'esmena no queda acceptada, perquè és evident que ara ja no té sentit perquè, efectivament, avui s'ha constituït la taula i, per tant, no cal dir que tres mesos, ja és una realitat.

El president

Molt bé. No, no, no, més que res per aclarir el que votem, no?

Bé, doncs passem a votar aquesta proposta de resolució.

Vots a favor de la proposta?

Partit Popular, Esquerra Republicana, Socialistes i Units per Avançar.

Abstenció de VOX i de Junts per Catalunya.

Per tant, la proposta de resolució quedaria aprovada.

Jo, si em permeteu, proposaré a la Mesa demanar als responsables de relacions institucionals que intentem no contraprogramar-nos. Només això, eh? Amb tot el respecte institucional, però crec que valdria la pena que..., això, eh?, que tinguem una mica de coordinació amb allò que fa el Govern respecte de l'esport i, sobretot, si hi participen agents i ho sabem amb prou antelació. Només..., sense cap connotació més, però intentar que hi hagi aquesta coordinació, que ha de ser desitjable entre el legislatiu i l'executiu.

Proposta de resolució sobre les subvencions esportives

250-00363/15

Seguim, doncs, amb el punt 13 i últim de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre les subvencions esportives. La presenta el Grup Parlamentari de Junts, que és qui té la paraula.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. L'actual sistema de subvencions del món esportiu és ineficient i genera incertesa a tot el sector. Junts defensem que és necessari impulsar un canvi estructural en el sistema de subvencions esportives de Catalunya.

Per una banda, existeix un bloqueig sistemàtic als pagaments de subvencions a la UFEC, com ens ha explicat ara el seu president, a la UCEC, als consells esportius i al sector en general.

Per altra banda, el sistema de subvencions va tard. Els programes es presenten un cop la temporada ja està en marxa o a punt d'acabar-se i són anuals. Per tant, no permet planificar cap programa ni política esportiva a llarg termini.

Aquesta situació no només genera incertesa, sinó que obliga les entitats a avançar recursos propis, posant en risc la seva viabilitat i, fins i tot, el mateix patrimoni personal. Perquè no parlem de grans corporacions, sinó de clubs, entitats i federacions que fan una tasca indiscutible de cohesió, educació i salut arreu del territori. Això és inacceptable i insostenible per tot el sector esportiu.

Junts, doncs, considerem que cal canviar aquest sistema per un altre que, per exemple, sigui plurianual i que s'ajusti al calendari esportiu, és a dir, que permeti planificar la temporada a més d'un any vista, amb un calendari i amb els recursos

corresponents. D'aquesta manera, es podria garantir l'estabilitat de molts clubs, federacions i consells esportius.

També es podrien plantejar contractes programa i, sobretot, establir un mecanisme de pagament, amb compromís de que sigui executat segons els criteris establerts.

També defensem que cal actualitzar les línies de subvenció, calen més programes per impulsar tot el teixit esportiu català. En aquest sentit, defensem que s'han d'implementar línies de suport per a l'esport adaptat, l'esport base individual i a les entitats esportives.

I, per últim, la burocràcia. És necessari reduir la paperassa. Per això, proposem crear una única finestra, digitalitzar sistemes i agilitzar els tràmits administratius que encara són molt feixucs.

En definitiva, reclamem posar les coses més fàcils a les entitats esportives i que tinguin els recursos quan els necessitin i no quan l'Administració pugui. L'actual sistema de subvencions no funciona i, per això, com a oposició responsable, els hi proposem canvis estructurals, tant de plantejament, com de funcionament, com de gestió. No es pot seguir governant l'esport sense recursos.

Junts per Catalunya seguim compromesos amb l'esport català, esperem que el departament també. El sector esportiu necessita que hi hagi un compromís institucional real i que s'actui amb urgència per posar solucions a problemes estructurals.

No deixarem de denunciar els retards, però tampoc deixarem de proposar solucions. Volem un sistema de subvencions que s'ajusti a la realitat, que sigui eficient i que estigui al servei de qui fa possible l'esport cada dia arreu del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies. Sí, ates que no hi ha esmena, el següent grup per intervenir és Esquerra Republicana de Catalunya.

Marta Vilalta i Torres

Sí; moltes gràcies, president. Nosaltres mostrem el nostre suport a aquesta proposta de resolució.

De fet, a la moció que vam poder debatre en el Ple, que també va presentar la diputada Ortiz el mes de maig, justament ja vam poder incloure, a través d'una esmena d'Esquerra Republicana, una línia en aquest sentit. En aquell moment, no?, ja parlàvem, no només d'abonar tots els endarreriments i pagar les qüestions als clubs i a les federacions, sinó, a més a més, poder fer aquest nou calendari i fer-lo de manera que es pugui preveure amb antelació, amb anticipació, les temporades, que se sàpiga abans de començar de què es disposa i, per tant, que això ajudi també al dia a dia de les federacions. I, a més, que s'implementi un sistema plurianual, perquè això dona molta més estabilitat a les federacions i als clubs.

Fer constar, també, que justament aquest nou model o aquest sistema d'anticipar les convocatòries de subvencions ja es va avançar, ja es va anar implementant durant el Govern republicà, fent les convocatòries de les subvencions, anticipant les temporades, és la qüestió de l'any 2023-2024, que ara s'ha desajustat i que creiem que és la línia, justament, a seguir.

Per això i per coherència, perquè ho compartim, perquè avui hem sentit moltes reclamacions en aquesta línia, doncs nosaltres, evidentment, hi donarem suport.

El president

Gràcies. És el torn ara del Partit Popular de Catalunya.

Manuel Reyes López

Gràcies, president. Desde el Partido Popular vamos a mostrar nuestro apoyo a esta propuesta que presenta Junts, porque no puede ser que estos procedimientos y estos calendarios no se ajusten a las necesidades reales que tiene el sector.

Hemos estado hablando con entidades, con clubs, con asociaciones, con federaciones, y todas nos trasladan lo mismo. No puede ser que llegue la mitad de la temporada y que todavía no tengan las bases de la convocatoria.

Por ello, nosotros le pedimos al Gobierno que haya previsión, que podamos establecer un calendario, que las entidades tengan certidumbre, de manera que puedan planificar de manera correcta la temporada y que no lleguen al final, precisamente, de la temporada sin saber si, finalmente, van a tener los recursos necesarios, ¿no?

Por tanto, pedimos ese calendario, esa planificación. Lo necesita el deporte base individual, lo necesita el deporte adaptado, lo necesita también el deporte inclusivo. Necesitamos planificación y, por tanto, le pedimos al Gobierno rigor, estabilidad.

El deporte es fundamental y, por tanto, pues, exigimos que nos lo tomemos en serio, que el deporte no es un juego y que, por tanto, podamos establecer los recursos necesarios, como hemos visto a lo largo de estas comparecencias, que necesita el mundo del deporte para que puedan tener esa capacidad que les permita ejercer su labor, que pueda tirar adelante tanto el deporte base como el deporte profesional, y que para eso hace falta, precisamente, certidumbre, un calendario, estabilidad, y es lo que le exigimos al Gobierno de Cataluña.

El president

Moltes gràcies. És el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Des de VOX, evidentment, votarem a favor d'aquesta iniciativa, ens sembla que és de sentit comú. De fet, ja hem sentit una part del sector, en aquest cas a la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, com ja parlava de la necessitat de que es posin al dia els calendaris, de que es posin al dia les subvencions, de que es compleixi amb les obligacions adquirides de subvencions per part de la Generalitat. I en els propers mesos, en les properes comissions, doncs, crec que això ho seguirem sentint.

Ara bé, també s'ha de dir que Junts presenta aquesta iniciativa com si no haguesin tingut mai cap tipus de responsabilitat de govern, com si aquesta situació fos una cosa que acaba d'aparèixer ara amb els socialistes. Però, en fi, portem ja uns quants anys on hi han endarreriments, on no s'estan complint, i vostès tenien, doncs, altres responsabilitats. O sigui, no en són aliens, no acaben d'aparèixer en aquest Parlament.

En fi, en qualsevol cas, com que la iniciativa té sentit, està ben presentada, doncs nosaltres hi votarem a favor.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. I, per tancar el torn, el grup parlamentari que dona suport al Govern, Socialistes i Units per Avançar.

Mario García Gómez

Gràcies, president. Breument, per expressar el nostre vot favorable a aquesta proposta de resolució, senzillament perquè el Govern ja està treballant en aquesta qüestió.

Recordar que la compareixença del conseller, la primera compareixença que va fer en aquesta comissió, el primer punt de la seva proposta per treballar en aquest mandat era, precisament, reduir els tràmits burocràtics, no?, i aclarir tot el sistema de subvencions. Crec que és una iniciativa del Govern que ja va bé que l'oposició la reclami i s'afegeixi a aquesta línia de treball.

I fer una reflexió. Per a nosaltres el fet de tenir una conselleria d'Esports és quelcom molt important, és la primera vegada que està com a tal, no? I vista la compareixença anterior, i vistes les gràfiques d'evolució, que, ho vull recordar, començaven el 2010, però acabaven el 2022 i alguna el 2023, crec que tots plegats haurien de ser una mica més humils en la qüestió i segons quines coses obviar-les.

Evidentment, el sistema de subvencions no funciona; evidentment, és un sistema que ha heretat com a tal aquest Govern, i que aquest Govern està treballant fermament, no?, en posar-hi remei.

Destacar també i agrair la coherència d'aquells grups que, veient les necessitats de veïns i veïnes, d'entitats i associacions esportives, després voten a favor dels suplementes de crèdit, que alguna part també anava a temes esportius, no? I destacar la incoherència d'aquells grups que, quan es presenten suplementes de crèdit que volen solucionar, precisament, endarreriments en temes de subvencions esportives, o bé es posen de perfil o, senzillament, hi voten en contra.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies.

Atès que no hi ha esmenes, a no ser que vulgueu un torn de rèplica, doncs, passaríem a votar.

Vots a favor de la proposta?

Queda aprovada per unanimitat.

Doncs amb això aixequem la sessió.

Moltes gràcies a totes.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i deu minuts.